

புரவலர் புத்தகப் பூங்களின்
32வது வெளியீடு

க்ராமத்து உள்ளாச்சன்

மு.அருளம்பலம்
(ஆராயூர் அருள்)

கிராமத்து உள்ளங்கள்

கிராமத்து உள்ளங்கள்

மு.அருளம்பலம்
(ஆறையூர் அருள்)

புரவலர் புத்தகம் பூங்கா
25, அவ்வல் சாவியா ரோட்,
கொழும்பு - 14

Rs. 25.00

ISBN : 978-81-229-0829-1

பதிவுத் தரவுகள்

தலைப்பு	: கிராமத்து உள்ளங்கள்
வகை	: நாட்டாரியல்
நூலாசிரியர்	: ஆரையூர் மு. அருளம்பலம்
உரிமை	: புரவலர் புத்தகப் பூங்கா 46, ஆனந்த குமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு 03.
முதற்பதிப்பு	: டிசம்பர் - 2012
பதிப்பகம்	: புரவலர் புத்தகப் பூங்கா 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14
அட்டைப்படம்	: அஜந்தன்
பக்க	
வடிவமைப்பு	: எஸ். மகேஸ்வரி
பக்கங்கள்	: X + 70 =80
அச்சிட்டோர்.	: எஸ்.என்.எம்.ஆர். கிராபிக்ஸ் 30, மயூரி லேன், கொழும்பு 11
விலை	: ரூபா. 250.00
Title	: KIRAMATHU ULLANGAL
Category	: Folklore
Author	: M. Arulambalam
Copy right	: Puravalar Puththaga Poonga 46, Ananda Kumaraswamy Mawatha, Colombo.03
Fist Edition	: December - 2012
Publisher	: Puravalar Puththaga Poongan 25, Awwal Zaviya Road, Colombo 14
Cover Design	: Ajanthan
Type Setting	: S.Maheshwary
Pages	: X + 70 =80
Printers	: S.N.M.R. Graphics 30, Mayuri Lane, Colombo 11
Price -	Rs. 250.00

ISBN : 978-955-0195-11-4

ஞெயிழர்

ஓரு தேசத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் தமது அரசியல் நிலை, பொருளாதார நிலை, சமூகவாழ்க்கை நிலை என்பவற்றைச் சர்படுத்திக் கொள்ள முயல்வாராயின் முதலிலேயே தாம் எய்தவேண்டுமென்று என்னுகின்ற நிலையை அவர் தம் மனத்திடையே தெளிவுற உருவகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வகையிலே இந்நூலின் படைப்பாளியைப் பொறுத்தவரையில் சிறுபராயம் முதல் ஆன்மீகப் பணியில் அயராது நிலைத்து வாழ்வதோடு காலத்திற்குக் காலம் இறைபெருமைகளைச் செப்புகின்ற தெய்வீகப் பாடல்களை இயற்றி இசை வடிவில் சாமகானப் பிரியனாகிய எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தும் ஆன்மீகப் பணியில் சிறந்தொழுகுகின்றார்.

இதனடிப்படையிலே, எமது சமுதாயம் பாரம்பரியமாகப் பின்பற்றி வருகின்ற நாட்டாரியல் அம்சங்கள் இன்று நவீனம் என்ற போர்வையில் வழக்கொழியும் தூர்ப்பாக்கிய நிலை தோன்றி வருகிறது. இதனைத் தடுத்து இவற்றைக் காலத்தின் தேவை கருதி காத்திடல் அனைவரினதும் கடமையாகும். இந்த வகையில் “கிராமத்து உள்ளங்கள்” என்ற ஆரையூர் அருள் அவர்களின் இந் நூலானது நல்லதோரு ஆவணக்காப்பு முயற்சி என்றே குறிப்பிடவேண்டும். இந்நூல் சிறக்கவும் இவரது ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகள் மென்மேலும் செழித்தோங்கவும் எல்லாம் வல்ல இறையருள் என்றும் கிடைப்பதாக.

நன்றி

இறைபணியில்

சிவபதி.கணேச சோதிநாதக்குருக்கள்
பிரதம குரு
ஸ்ரீ கந்தசவாமி ஆலயம்,
ஆரையம்பதி.

அணிந்துரை

இலங்கைத்தமிழ்க் கல்விச் சூழலில் நாட்டாரியல்துறை தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது, இன்னமும் ஆரம்ப நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. எந்த உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலும் தனியொரு துறையாக இத்துறை அமையாமையே இதற்கான முக்கியமான காரணமாகும். நாட்டாரிலக்கியம், நாட்டார் கலைகள், நாட்டார் அறிவியல் என்றவாறு பல பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ள இத் துறையானது, கள் ஆய்வு அடிப்படையிலான தேடலையும் ஆய்வையும் தன்னுள் அடக்க வளர்வேண்டிய நிலையிலுள்ளது!

இலங்கைத்தமிழ்ச் சூழலில் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மலைநாடு முதலான பகுதிகளில் இவ்வடிப்படையிலான தேடல்கள் நடைபெற வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அவ்வறை தேடல்கள் நடைபெற்றும் வருகின்றன. ஆயினும் தேடல்கள் நடைபெறுமளவிற்கு நாட்டாரியல் தொடர்பான அடிப்படை அறிவு நூல்களின் வரவு இடம்பெறவில்லை. இத்தகைய சூழலிலேயே நாட்டாரியலில் ஒரு முக்கிய பிரிவாக நாட்டாரிலக்கியம் தொடர்பான இவ்வறிமுக நூல் வெளிவருகின்றமை வரவேற்கக்கூடியதொரு அம்சமாகிறது.

எனினும் மேற்கூறிய வகைசார்ந்த மூன்று நூல்கள் ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று நாட்டாரியல் சார்ந்த பொதுவான அறிமுகம் பற்றிய விரிவானதொரு நூலாகவுள்ளது, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி விசாகரூபனால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு நூல், வட்புல நாட்டாரியல் தொடர்பான விரிவான வரலாற்றைத் தருகின்ற நூலாகவுள்ளது. அதன் ஆசிரியர் திரு.வல்வை அனந்தராஜ் (முன்னாள் கல்வி நிருவாகத்துறை அதிகாரி). பிறிதொரு நூல் கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம். தற்போதைய தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்வால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நூல்களின் பின்புலத்தில் நின்று நோக்கும் போது, திரு.மு.அருளம்பலம் எழுதிய இந்நூல் நாட்டாரிலக்கியக் கூருகளான நாட்டார் பாடல், நாட்டார்க்கதை, விடுகதை, பழமொழி, கதைப்பாடல், ஆகியன பற்றிய அறிமுகத்தைத் தருகின்ற நூலாகவே காணப்படுகின்றது. இதுபற்றிச் சந்திய விளக்குவது பொருத்தமானதென்று கருதுகிறேன்.

நாட்டாரிலக்கியத்தின் உட்பிரிவுகளான நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதை, விடுகதை, பழமொழி, கதைப்பாடல்கள் ஆகியவற்றுள் நாட்டார்

பாடல் பற்றி விரிவாக விளக்குவதிலேயே இந்நால் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். அதேவேளையில், இலங்கைத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழுகின்ற பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்ற பலவகையான நாட்டார் பாடல்களையும் இயன்றளவு தந்து விளக்கம் செய்துள்ளார். இவ்விதத்தில் இப்பகுதி திருப்தி தருகின்றதென்பதில் தவறில்லை. ஏனைய பிரிவுகளான நாட்டார்கதை, விடுகைதை, பழமொழி, கதைப்பாடல் என்பன பற்றி சுருக்கமானதும் பொதுவானதுமான அறிமுகத்தையே நூலாசிரியர் தந்துள்ளார். தரப்படும் உதாரணங்களும் பொதுவானவையாகவும் எல்லோரும் அறிந்தவையாகவுமே காணப்படுகின்றன. ஆகவே நாட்டார் பாடல் பகுதி போன்று ஏனைய பகுதிகள் பற்றிய விளக்கம் வாசகர்களுக்குப் போதுமான திருப்தி தருமென்று கூறமுடியாதுள்ளது. நாட்டார் பாடல் பகுதி போன்று ஏனைய பகுதிகளையும் விரிவாகவும் மேலும் சிறப்பாகவும் விளக்கியிருக்கலாமே யென்று வாசகர் சிலராவது என்னுவராயின் அதில் தவறிருக்க முடியாது!

எனினும், நாட்டாரிலக்கிய அறிமுகம் தொடர்பாக மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகிற ஒரு அறிமுக நூல் என்ற விதத்தில் வரவேற்கப்படவேண்டிய இந்நால் இதன் இரண்டாவது பதிப்பில் மேலும் விரிவும் விளக்கமும் செம்மையும் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். நூலாசிரியர் தமது கவிதைத்துறை, கூத்துத்துறை முதலானவற்றில் காட்டிவரும் சிரத்தையை இனிவரும் காலங்களில் இத்துறையிலும் காட்டவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வாழ்த்துக்களுடன்
பேராசிரியர்.செ.யோகராசா

மொழித்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

கிராமத்து உள்ளங்களுக்கு கிரீடம் குட்டுவோம்

நாட்டார் பாடல்கள் என்பவை, பல்கலைக்கழகங்களில் மலர்ந்தவையோ, பண்டிதர் நடுவே புலர்ந்தவையோ அல்ல. இவை கிராமங்களில் பிறந்து, கிராமங்களில் சிறந்தவை அதற்காக இந்த கிராமத்துப் பூ (பா)க்களை கிராமங்களிலேயே இறக்கச் செய்யலாமா? இறக்கத்தான் விடலாமா?

‘கூடாது’ என்ற கூற்றிலும், ‘முடியாது’ என்ற முடிவிலும் இனக்கங்கண்ட இதயங்கள் சில, நாட்டார் பாடல்களுக்கு முன்னர் நூலுரு தந்துள்ளன என்பது மற்றிக்கு அப்பாற்பட்டது. இலக்கிய உலகில் இதுவரை எவரும் எந்த மொழியிலும் - எண்டிசை கோணங்கள் எதிலும் செய்திராத செய்யத் துணியாத ‘செயற்கரிய’ சேவையை புரவலர் புத்தகப் பூங்கா 2007ல் தனக்கென தனி ராஜபாட்டையை அமைத்து அதிலே கம்பீரமாக இலக்கிய உலாவரும் வழியில், செய்து வரும் வரிசையில், ‘நாட்டார் பாடல்களுக்கு நம் பங்காக கிராமத்து உள்ளங்களுக்கு - உணர்வுகளுக்கு பூங்கா கிரீடம் குட்ட மன் வந்துள்ளது.

அதுவே உங்கள் பொற்கரங்களில் பொலிவுற்றுத் திகழும் “கிராமத்து உள்ளங்கள்” ஆகும். இது “ஆரையூர் அருள்” என இலக்கிய உலகில் அறியப்பட்ட ஆரையூர் மு.அருளம்பலத்தின் பிரசவமாகும். இந்த கிராமத்து உள்ளங்கள்” பூங்காவின் 32 ஆவது வெளியீடாக வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாய்மொழி இலக்கியம் என்றும், நாடோடிப் பாடல்கள் என்றும் போற்றப்படும் இந்த நாட்டாரியல் பாடல்கள், காற்றைப்போல, தண்ணிர் ஊற்றைப்போல பொதுவுடமையானவை. எப்போது - எங்கே - எவரால் பிறந்தவை என்ற வினாக்களுக்கு தெளிவில்லாத கணாக்களைப் போன்று இவை கண்ணாழுச்சி ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ‘உலகப் பிரஜைகள்’ என இவற்றை எல்லோருமே உரிமை கொண்டாடலாம்.

இந்த உலகச் சொத்திலிருந்து சிலவற்றையே, இலக்கியச் சகோதரர் ஆரையூர் அருள் நமக்குப்புரவலர், புத்தகப் பூங்கா மூலம் “கிராமத்து உள்ளங்கள்” எனும் மகுடத்தின் கீழ் மடை திறந்துள்ளார். இந்த மடை திறந்த கவிதை வெள்ளத்தில் படிப்போர் அனைவரும் கிராமத்து உள்ளங்களை - அவற்றின் உணர்வுகளை உத்வேக சிந்தனைகளை நிச்சயம் தரிசிக்க முடியும் என்பது சத்திய எழுத்தாளனின் முத்தான முடிவு.

இந்நாட்டாரியல் பாடல்களுக்கு - நாட்டுப்புற மக்களின் இந்த சொல்லாடல்களுக்கு இலக்கியத்தின் ஏனைய வடிவங்களுக்குத் தருவதுபோல அரியாசனம் தர வேண்டுமானால், இலக்கிய இதயங்கள் முதலில் தங்கள் மனக்குள் இவற்றுக்கு சரியாசனம் தர வேண்டும் என்பதே புரவலரின் எண்ணம். அதுவே பூங்காவின் வண்ணம். அதனாலேயே பூங்காவின் வெளியீட்டுப் பட்டியலில், முதல் நாட்டாரியல் நாலாக ஶோதுர் அருளம்பலத்தன் “கிராமத்து உள்ளங்களுக்கு” பூங்கா கிரீடம் குட்டி மகிழ்கிறது. வாசிக்கும் நெஞ்சங்களையும் கிணகிணுப்புட்டி நெகிழ்விக்கிறது.

பொதுச் சொத்தாகிய சகோதரர் அருளம்பலத்தின் தனிச்சொத்தான் “கிராமத்து உள்ளங்கள்” நாலுக்கு கிரீடம் குட்டும் இந்த சந்தோஷ சாகரத்தில் நீங்களும் சங்கமமாகிட இன்பத் தமிழால் அழைக்கிறேன்... வாருங்கள்.

சத்திய எழுத்தாளர் - கலாபூஷணம்
எஸ்.ஐ. நாகர்களி
செயலாளர்
புரவலர் புத்தகப் பூங்கா
கொழும்பு.

28.12.2012

முன்னுரை

நீண்டதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் இலக்கண மரபையும் உடைய உயர் தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் நாட்டாரியல் கூறுகள் பன்னெடுங்காலந்தொட்டே விரவி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த வகையிலே இத்தகு நாட்டாரியலைப்பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகள் 1980 இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஓரளவு முழுமையான கருத்தரங்காகவும் 1995 இல் இந்துச்சமய கலாசாரத் திணைக்களத்தினால் நிகழ்த்தப்பட்ட இலங்கை நாட்டாரியல் பற்றிய இரு முக்கிய கருத்தரங்குகள் கோட்டுக் காட்டப்பட வேண்டிய வையாகும்.

நாட்டாரியல் அம்சங்கள் இற்றைக்காலத்தில் நவீனம் என்ற போர்வையில் வழக்கொழிந்து போகின்ற துரதிஷ்டவசமான நிலை உருவாகி வரும் இந்நிலையில் அரும்பெரும் பொக்கிஷமாகத் திகழும் இத்தகு நாட்டாரியலை பேணிப் பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் காலத்தின் தேவை கருதி முன்னெடுக்கப்படுதல் கட்டாயமானதாகும். இவ்விதத்திலே நாட்டாரிலக்கியம் ஓர் அறிமுகம் எனும் தலைப்பில் இந்நால் ஆக்கப் பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டாரியலை ஒரு பாடமாகப் பயிலுகின்ற மாணவர்களிடையே நாட்டாரியல் பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகள் மென்மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டு பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டாரியல் தனித்துறையாக வளர்ச்சி காணவேண்டும்.

நாட்டாரியலைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மொழியின் தொன்மைக் கருவுலத்தை ஆதாரப்படுத்துவதில் இதற்குத் தனிப்பெரும் இடமுண்டு. இவ்விதத்திலே இந்நாலுக்கூடாக நாட்டாரியல் கூறுகளான நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் கதைப்பாடல்கள், நாட்டார் பழமொழிகள், நாட்டார் விடுகதைகள், நாட்டாரியல் நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் போன்ற இன்னோரன்ன

நாட்டாரியல் அம்சங்களை இந்நால் பார்வைப்படுத்த முயல்கிறது. இன்று நாட்டாரியலைப் பற்றி கற்க முனைகின்ற மாணவர்களிடத்தோ மற்றும் நாட்டாரியலை ஒரே பார்வையில் பார்க்க முனைகின்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களிடத்தோ நாட்டாரியல் பற்றிய முழுமையான நால்களின் வருகை ஒரு சில வென்றே குறிப்பிட முடிகிறது. இத்தகு நால்களின் வருகை அத்தியாவசியமானதாகும்.

நாட்டாரியல் பற்றிய இந்த இலக்கியம் நாலுருப் பெறுவதற்கு சகல வழிகளிலும் உதவி புரிந்து எனது அறிமுகத்தையும் எழுதிய செங்கத்திர் ஆசிரியர் த. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், ஆசிரியரை வழங்கிய சிவபதி. கணேச சோதிநாதக் குருக்கள் ஜயா அவர்கட்கும், அணிந்துரை வழங்கிய போராசிரியர் சே. யோகராஜா அவர்களுக்கும், இவ்வாக்கம் முழுமையான நாலுருப் பெறுவதற்கு முழுமனதோடு உதவிய புரவலர் புத்தகப் பூங்கா நிறுவனர் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களுக்கும், புரவலர் புத்தகப் பூங்காவினர்க்கும் மற்றும் பக்கவடிவமைப்பு செய்த சகோதரி ச. மகேஸ்வரி, அச்சுப் பிரதிகளை ஓப்புநோக்கி திருத்தம் செய்துதவிய ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், ஊடகவியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை, அட்டைப் படத்தை அலகுற வடிவமைத்த அஜந்தன், நூலை அச்சிட்டு உதவிய எஸ்.என்.எம்.ஆர். கிராபிக்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந் நாலில் ஏதும் குற்றமிருப்பின் அவற்றை மன்னித்துத் தங்களது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களால் சுட்டிக் காட்டி இத்தகு இலக்கியங்கள் மேலும் வளம் பெற வழியமைப்பீர்.

மு.அருளம்பலம்
(ஆரையூர் அருள்),

“துளசி வாசம்”,
ஆரையம்பதி-01,
ஆரையம்பதி.

நாட்டாரிலக்கியம் ஓர் அறிமுகம்

கலை, அழகு, புலமை, அறிவு என்பன எங்கும் வியாபித்துள்ள தெய்வீக அம்சங்களாகும். இவற்றின் வெளிப்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட நூர் அல்லது இடத்திலிருந்துதான் தோற்றும் பெற்றுமுடியுமென்றில்லை. எங்கேயும் எப்படியும் அரும்பித் தோற்றுமளிக்க இயலும். கல்வியறிவும் ஆழந்த புலமையும் கொண்ட சங்ககாலம் முதல் இற்றைக்காலம் வரையிலான புலவர்களால் எத்தனையோ பாடல்கள், கவிதைகள், இலக்கியங்கள் தமிழில் தோன்றி வளர்ந்திருக்கின்றன. அவை மட்டும் தான் சிங்காரத் தமிழுக்கு அணிகலன்களாகி செழித்திருக்க அலங்கரித்தன என்றில்லை. கல்வியறிவோ, பாடசாலை அனுபவமோ பெறாத பலஇயற்கவிகள் கூட, அவ்வப்போது தமது அனுபவங்களை மூலதனமாகக் கொண்டு தாம்வாழ்ந்து வந்த கிராமியச்சுழலிலே கவித்துவ உணர்வோடு பலநயமும் செறிவும் மிக்க கவிகளையாத்து பிரமிக்கச் செய்ததோடு, அவை காலம் காலமாக நாட்டாரியல் என்ற புதுமுறை இலக்கியங்களாக வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. இது தமிழுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் ஏற்படுத்தன்று. உலகில் தோன்றி வளர்ந்த செழுமை மிக்க மொழிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரித்தான ஒரு முறைமையே இதுவென்க. நாட்டாரிலக்கியம் தனித்துவமான துறைகளில் ஒன்றாக வளர்ந்து மொழியியல், மானுடவியல் ஆகிய துறைகளின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டு வந்து, இன்று தனியான ஆய்வுக்குரிய ஒரு துறையாக வளர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுவது ஆரோக்கியமான அம்சமாகும். நாட்டாரியலானது கிராமிய இலக்கியம், நாட்டார் இலக்கியம், பாமரப்பாடல்கள், எழுத்தாக்கக் கவிதைகள், வாய்மொழி இலக்கியம், நாட்டுப்பாடல்கள், மக்கள் மரபியல், சிற்றூரியல், பாமர் இலக்கியம், பொதுப்புராணவியல் என்ற பல்வேறு பெயர்களினால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நாட்டாரியலுக்கான வரைவிலக்கணங்களைப் பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் வடிவமைத்து வகுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

1. டாக்டர்.க.சக்திவேல்:- “ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தின், பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டுநடப்பை உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டாரிலக்கியமாகும்”.
2. சங்கர் சென்குப்தா (கல்கத்தா நாட்டாரியல் சஞ்சிகை) குறிப்பிடுகையில் “கிராமிய மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிஷம் மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டு மல்லாது இதயத்தோடு இதயத்தைப் பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களது தனித்தன்மையைக் குலைக்காது ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றது. இயற்கையோடு இணைந்துவாழும் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிப்பதே நாட்டாரிலக்கியமாகும்” என்கிறார்.
3. வே.அந்தனிஜான் அழகரசன் (நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்) கூறுகையில் “எழுத்து வாசனையறியா மக்களினால் பாடப்பட்ட வாய்மொழி இலக்கியம் ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டின் மேம்பாட்டை அறிவதற்கு உதவி செய்யும் கருவிகளுள் நாட்டாரியலும் ஒன்றாகும்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.
4. A New English Dictionary சொல்கிறது “மரபு வழிப்பட்ட நம்பிக்கைகளையும், புராணங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும் பொதுமக்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்வதும் அத்துடன் பண்டைக்காலப் பழக்கவழக்கங்களையும் பொது மக்களின் இலக்கியங்களை கற்பதும் நாட்டாரியலாகும்” என்கிறது.
5. அறிஞர் ஒளரவியோ எம்.எஸ்.பினோசா சுட்டுகையில் “நாட்டாரியலானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக்கற்றதோ, எதைப்பயிற்சி பெற்றதோ அவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகுவது நாட்டாரியலாகும்” என்கிறார்.

6. திரு.அன்னாகாமு குறிப்பிடுகையில் “நாட்டாரியல் எளியவை, பகட்டில்லாதவை, பொய்க்கலப்பற்றவை, நேரானவை, உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இனிமையும், இசையொலியும் நிறைந் தவை, செழுமை மிக்க மனோபலமும், கற்பிக்கப்பாத கட்டுப்பாடற் கற்பனையும் நிறைந்த களஞ்சியங்கள், தீங்கற்ற கலைக் கருவுலங்கள் என்றே அவற்றைக் கூறலாம்” என்கிறார்.
7. ஆர்.அப்யாச்சாமி நாட்டாரியல் பற்றி “உலகெங் கிலுமுள்ள நாட்டாரியலை ஊன்றிப் பார்த்தால் வால்மீகி, கம்பன், இளங் கோ, காளிதாசன், சேக் ஷ் பியர், மில் டன், வோர்ட்ஸ்வோர்த், தாகூர் போன்ற உலகக் கவிஞர்களின் உள்ளங்களில் கவிதை வித்திட்டு அவர்களின் கவிதை எழில் செழிக்க உரமானது என்பதை உணரலாம்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.
8. எஸ்.முத்துமீரான் “நாட்டாரியல் ஒரு மொழியானது வரிவடிவம், இலக்கியம், இலக்கணம் இவற்றைப் பெறுவதற்கு முன்பு, எழுத்தறிவில்லா ஏழைக் கிராமத்து மக்களிடம் வாய்மொழியாக வழங்கிவரும் நீண்ட வரலாற்றினை உடையனவாகும். வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும், எழுத்து வடிவேற்ற செம்மொழி இலக்கியத்திற்கும் அசைக்க முடியாத ஆழமான தொடர்புண்டு. அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், நாட்டாரியலைத் தாயென்றும், எழுத்திலக்கியத்தைச் சேயென்றும் வருணிப்பார்கள்” என்கிறார்.
9. உலகக் கலைக்களஞ்சியமானது “நாட்டாரியல் நாட்டுப்புற மக்களின் மரபு வழிப்பட்ட கலைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், புராணங்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதாகும்” என்கிறது.

மேற்போந்த அறிஞர்களின் வரைவிலக்கணங்களைத் தொகுத்து நோக்குங்கால் நாட்டாரிலக்கியம் என்பது மனித இனத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு, விழுமியங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்ற காலத்தின் அடியாகத் தோன்றிய வாழ்வியல் பொக்கிழங்களாகும் என்பது தெளிவு.

இத்தகு செழுமையிக்க நாட்டாரிலக்கியத்தின் கூறுகளாக உள்ளடங்கி மினிரவனவாக நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலிய வற்றை முக்கிய கூறுகளாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

நாட்டுப்புறவியல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஆழமானதும், அகலமுமான பரந்துபட்ட துறையாக அமைந்துள்ளது. இந்த வகையில் நாட்டாரிலக்கியம் பற்றிய ஓர் அறிமுக முயற்சியிலான இக்கட்டுரைப் பார்வையானது பின்வரும் தளங்களில் நின்றும் விரிய முனைகிறது.

1. நாட்டாரியலில் நாட்டார் பாடல்களின் பங்களிப்புக் குறித்த பார்வை.
2. நாட்டாரிலக்கியங்களில் பழமொழிகளின் வகிபாகம்.
3. நாட்டாரிலக்கியங்களில் ஒன்றான விடுகதைகள் பற்றிய ஞோக்கு.
4. நாட்டாரியலில் நாட்டார் கதைகளின் பங்கு.
5. நாட்டார் வழக்காற்றியலும், கதைப்பாடல்களும் பற்றிய பார்வை.

நாட்டாரியலில் நாட்டார் பாடல்களின் பங்களிப்புக் குறித்த பார்வை.

உலகில் இலக்கியம் தோற்றும் பெறுவதற்கு நாட்டார் பாடல்களே முறைசாராக் கல்வியின் முன்னோடியாகும். ஏடெடுத்து எழுதுகோல் ஏந்தி எடுபிடி போல் பாடசாலையில் போய்ப் பாடத்திட்டப்படி பயிலாது வானமே பள்ளியாய், வையகமே குருவாய், மோனத்தவம் கிடக்கும் முக்கடலே ஞானக் கல்வியதாய் பாடம் பயின்று வருவது நாட்டார் பாடல்கள்தான். கள்ளங்கபடமற்ற வெள்ளையுள்ள நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுற்றுக்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடான நாட்டார் பாடல்கள் இனிமையும், இசையும், உணர்ச்சியும், உண்மையும் ஒருங்கிணைந்திருக்கும். இப் பாடல்கள் படிப்படிவில்லா ஏழைக்கிராமத்து மக்களால் உள்ளத்தில் உள்ளதை உள்ளவாறே அவர்கள் வாழும் கிராமத்தின் மன்வளச் சொற்கள் கொண்டு பாடப்பட்ட இலக்கியக் கருவுலங்களாகும். நாட்டார் பாடல்கள் அடித்தளத்தில் ஒடிக்

கிராமத்து உள்ளக்கள்

கொண்டிருக்கும் ஜீவ நதிகள் கங்கை நதிக்கே உயிர் கொடுக்கும் ஆகாச கங்கையாகும். மேற்றளத்தில் ஒடும் மற்றைய கிளை நதிகள் வற்றிப்போய்த் தன் ஆன்மாவையே இழக்கநேரிடும்போது, நாட்டுப்பறப் பாடல்களான ஜீவ நதியுடன் தொடர்பு கொண்டு அவற்றில் மலிந்து வற்றாத ஊற்றுக்களாகவுள்ள பண்பு நிறை பாட்டுக்களையும், கற்றையையும், ஓசையையும், கற்பனை நிறைவளச் சொற்களையும் மீண்டும் பெற்று உயிர் பெறுகின்ற ஒரு நாட்டின் கலாசாரப் பாரம்பரியத்தின் அம்சங்களைக் காட்டி நிற்பன இந்த நாட்டார் பாடல்களே.

சேர்த்துப் பிசைந்த களிமண்ணாகி வேண்டிய விரும்பும் படியான வடிவமைப்பைப் பெறக் கூடியதே நாட்டார் பாடல் கள். கொள்கலன்களுக்கு தகுந்தாற்போல் நீர் வடிவம் பெறுவது போல் பாடல்களுக்கு ஏற்ப, பாடுபவர்களுக்கு ஏற்ப அதன் வடிவம் மாறுபடும். இப் பாடல்கள் மழலை இன்பம் அளிப்பது போல் மயக்கும் இன்பத்தை அளிக்கும் தன்மையுடையவை. இந்த வகையில் இலங்கை மணித்திருநாட்டின் நாட்டார் பாடல்களின் பாரம்பரியத்தை மேலோட்டமாக எடுத்து ஆராயப்படுகிவோமாயின் அதனைப் பின்வருமாறு பிரதான தலைப்புக்களில் பார்க்க முடியும்.

1. தென்னிந்திய நாட்டார் பாடல்கள்
2. கிழக்கிலங்கை நாட்டார் பாடல்கள்
3. வடபுல நாட்டார் பாடல்கள்
4. மலைநாட்டு நாட்டார் பாடல்கள்
5. இஸ்லாமிய நாட்டார் பாடல்கள்
6. சிங்களக் கிராமிய நாட்டார் பாடல்கள்

இந்த ஒவ்வொரு பிரிவிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான நாட்டார் பாடல்கள் இலக்கிய நயத்தோடும், கலை நுணுக்கத்தோடும் அவ்வப் பிரதேச மன்வாசனைகளோடும் சேர்த்து மினிர்வதைக் காணலாம். நாட்டார்பாடல்களின் உட்கூறுகளை கருத்தேந்தி வகைப்படுத்தினால், தாலாட்டுப் பாடல்கள், பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப் பாடல்கள், வேடக்கைப் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள், கும்மிப் பாடல்கள், கரகப் பாடல்கள், ஊஞ்சற் பாடல்கள், காவடிப் பாடல்கள், கவிகள், தெம்மாங்கு, தத்துவப் பாடல்கள், கொம்புழுப் பாடல்கள், கோலாட்டப்

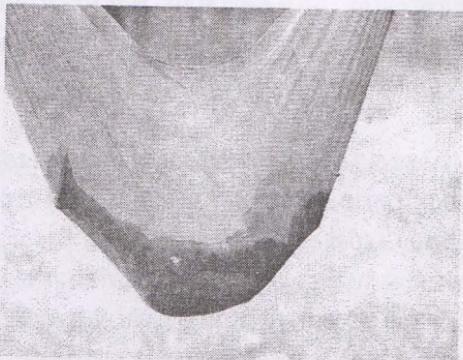
பாடல்கள், எண்ணெய்ச் சிந்து, நாட்டுக் கூத்து, வில்லுப் பாட்டுக்கள், பொல்லடிப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்று பல் வகைத் துடையதாகப் பரந்து விரிந்து செல்வதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தாலாட்டுப்பாடல்கள்

தாலாட்டின் சிறப்பினை, உயர்வினை மிக அழகாகவும் துல்லியமாகவும் இரத்தினச் சுருக் கமாகவும் கூறியுள்ள தமிழன்னால், “தாய் மை அகிலத்திற் களித்த அரும் பெரும் கொடையான முதலி லக்கியப் பரிசே தாலாட்டு”.

“ஆழங்காண முடியாத தாயா கிய அன்புக் கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு” என்று திரு.ஆறு.அழகப்பன் கூறுகின்றார். ஆம்! தாய்மையின் துல்லிய பாசவுணர்வுகளாக எடுத்துக்காட்டும் தாலாட்டின் இசையின்பத்திலே, சேய் எல்லாவற்றையும் மறந்து கண்ணுறங்கத் தொடங்கி விடுகிறது. குழந்தைகளின் பிஞ்சு இதயங்களைச் சுண்டி இழுத்து அவர்களை ஆனந்தக்களிப்பில் ஆற்றுப்படுத்தும் ஆற்றலுடைய தாலாட்டுப் பாடல்களில் பசுமையான நினைவுகளும் பக்குவமான கற்பனைச் சுவைகளும், இளவேளிற்கால இன்ப அழகும் தனித்துவம் பெற்று மினிர்கின்றன. இத்தகைய தாலாட்டுப் பாடல்களை மட்டக்களப்பு வழக்கில் “ஆராட்டு”, யாழ் வழக்கில் “ஓராட்டு”, தமிழ்நாட்டு வழக்கில் “ராராட்டு” எனவும் முஸ்லிம்கள் “ஓலாட்டு”, “ரோராட்டு” எனவும் பேச்க வழக்கில் அழைப்பார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பகுதியாகவும் தாலாட்டு முக்கிய இடத்தினைப் பிடித்திருப்பதனை, திருமொழியில் திருமாலைப் பெரியாழ்வார் தாலாட்டுவதனால் அறியலாம். தால் என்றால் நாக்கு. நாவினால் அசைத்துப் பாடுவதனால் தாலாட்டு என்றும் கூறுவார். தாலாட்டு கிராமத்துக்குக் கிராமம், சாதிக்குச்சாதி, மதத்துக்குமதம் வித்தியாசமுடையவை என்றாலும் சில சொற்கள் பொதுவானவையாகவே காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

“ஆராரோ ஆரிரோ
ஆரிரோ ஆராரோ” அல்லது
“ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிரோ ஆரிரோ” அல்லது
“ஓராரோ ஓரிரோ
ஓரிரோ ஓராரோ” அல்லது
“ஓராரோ ஓரிவர்ரோ
ஓரிவர்ரோ ஓராரோ” அல்லது
“ராரிரோ ராராரோ
ராராரோ ராரிரோ” அல்லது

1. “ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....”
2. “ஓராரோ ஓரகண்டே.....”
3. “ஆரா.....ராரா....ராராரோ.....” 1-3

வரையானவை முஸ்லிம் கிராமத்து மண்வளச் சொற்களாகும். தாலாட்டுப் பாடல்கள் எந்த இசைவடிவில் இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் குழந்தைகளை உறங்கச் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்துவதோடு மட்டுமன்றி தாயின் மனச்சுமையை இறக்கிவைத்தல் போன்ற பொதுமையான நோக்கங்களுக்காகவே பாடப்படுகின்றன.

“பச்சையிலுப்பை வெட்டிப்
பால்வடியத் தொட்டில் கட்டித்
தொட்டிலுமோ பொன்னாலை
தொடுகூயிறோ முத்தாலை
முத்தென்ற முத்தோ நீ
முதுகடலில் ஆணிமுத்தோ
சங்கீன்ற முத்தோ
சமுத்திரத்தினாணிமுத்தோ”

என்ற வரிகள் பொதுவான எல்லா வகைத் தாலாட்டிலும் ஒவ்வொருடியும் அந்தாதியாயும் அமைந்து காணப் படுகின்றது. பிள்ளை அழுவதை நிறுத்தா விட்டால் மேற்போந்த தருக்களை இசைத்து

“ஆரடித்து நீயமுதாய்
 அடித்தாரை சொல்லியழு
 பாட்டியடித்தாளோ
 பாலுட்டும் கையாலே
 அந்தையடித்தாளோ
 அமுதுட்டும் கையாலே
 மாமன் அடித்தானோ
 மகிழ்ந்தெடுக்கும் கையாலே

.....

.....

அடித்தாரை சொல்லியழு
 ஆக்கினைகள் பண்ணிவைப்போம்”

என்று கிழக்கு, வடபுலத்தார் பாடுவதும், குழந்தையை அடித்தவர்கள் யார்? என்று கேட்டுக் குழந்தை சொன்னால், அவர்களுக்குத் தண்டனைகள் கொடுப்போமென்றும், தமது வாழ்வியல் சிந்தனையில் நின்று பாடுவதையும், தனது குழந்தை கல்வி கற்று கடைத்தேற வேண்டுமென்று,

“நீட்டோலை வாசிக்கத் தம்பிக்கு
 நெடுங்குருத்து வெள்ளோலை
 வெள்ளோலை வாசிக்க-தம்பி
 வெள்ளாளர் பிள்ளையல்லோ
 கண்டு பணன்யோலை-தம்பிக்கு
 கணக்கெழுத நல்லோலை”

என்று குருத்தோலையெடுத்து நீட்டோலையாக வெட்டி எழுதுதல், கண்டுப்பணன்யோலையில் கணக்கு எழுதுதல் பற்றியும், அந்தச்சமுகத்தின் சாதியம் காட்டியும் பாடுவதும், அன்றியும் தமிழர் உறவு முறையோடு பொறுப்புக்களும், கூடவெளிக்காட்டி, தாய் மாமன் மருமக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைத் தாலாட்டில் கூறியும் பின்வருமாறு பாடுவர்.

“ஆண்டம்மான் என்ன தந்தான்
ஆனை கொடுத்து விட்டான்
குட்டியம்மான் என்ன தந்தான்
குண்டுமணித் தொட்டிலிட்டான்
செல்லம்மான் என்ன தந்தான்
செம்பவளத் தொட்டிலிட்டான்”

அன்றியும் அம்மான்மார்கள் மருமகனுகளுக்காக கஷ்டப்பட்டுமேக் கிணறனர் என்பதையும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் கூறுகின்றனர்.

“தாய் மாமன் தானிங்கே
தங்கை நகை வைரங்கள்
வாங்கியே வருவார்
வருந்தாதே என்மகனே”

என்று மட்டக்களப்பு அம்மான்மார்கள் செய்வார்கள் என்று பாடுவதும், யாழ்பாண அம்மான்மார்கள்

“போற் சங்கால் புகட்டினால்
புத்தி குறையுமென்டு
வெள்ளியால் புகட்டினால்
வித்தை குறையுமென்டு
நடுக்கடலில் மூழ்கி
நாரணனைச் சங்கெடுத்து
பொடுக்கென்றெழுந்து
பறப்பட்டாருங்கள்மாமான்”

என்றும் தாலாட்டுவதும் குழந்தை இல்லா விட்டால் மலடியென்று சமூகம் தூந்திவிடும், அந்த அவப்பெயரிலிருந்து என்னைக் காத்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவது போலும் யாழ்ப்பாணத்தார் தாலாட்டமைவதையும் பின்வரும் பாடல் அமைகிறது.

“மலடி மலடியென்று
மாநிலத்தோர் ஏசாமல்
மலடிக் கொருகுழந்தை
மாயவனார் தந்த பிச்சை
இருளி இருளியென்று
இருநிலத்தோர் ஏசாமல்
இருளிக் கொருகுழந்தை
கஸ்வரனார் தந்தபிள்ளை”

மட்டக்களப்புத் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் மக்களின் வாழ்வில் குழந்தைகளின் சிறப்புப் பற்றி

“தங்கமகனே அழகுகண்டார்

தனிமலடு தீர்த்தவனே

பிள்ளை வேணுமென்டு-நாங்க

கதிர்காமம் போகையிலே

கதிர்காமக் கந்தன்

பிள்ளைக்கலி தீர்த்தாரையா

மெந்தன் இல்லையென்று-நாங்க

மாமாங்கம் போகையிலே

மாமாங்கச் சாயியெங்கள்

மனக்கவலை தீர்த்தாரையா” என்று கூறுகிறது.

“முத்தே பவளமே-என்

முக்கனியே சக்கரயே

கொத்து மரிக் கொழுந்தே-என்

கோமளமே கண்வளராய்

கரும்பே கலகலங்க

கல்லாறு தண்ணிவர

கல்லாற்று தண்ணியிலே

நெல்லா விளைஞ்சமுத்து

.....

தேடினுத்த முத்து

தேவாதி ஆண்டமுத்து

பாண்டி பதிச்சமுத்து

பஞ்சவர்கள் ஆண்டமுத்து

கொட்டி வைத்தமுத்தே

குவித்து வைத்தரத்தினமே

கட்டிப் பசும்பொன்னே-என்

கண்மணியே நித்திரையோ!

என்று மட்டக்களப்புத் தாலாட்டின் தனது குழந்தையை முத்து, இரத்தினம், பவளம், பசும் பொன்களுக்கு உவமித்தும், தேவர்கள், பாண்டவர்கள் ஆண்ட விலைமதிப் பற்ற பொருட்களாக கிராமத்து உள்ளங்கள்

உருவகப்படுத்துவதையும் காணலாம். கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் தாய்மார்கள் தாலாட்டும் பாடல்கள்

“மாயியடித்தானோ மருதோண்டிக் கொப்பாலே
தேமி அழுகாமல் சீதேவி நித்திரைசெய்
சாச்சா அடித்தாரோ சாயப்பிரம்பாலே
பூச்சிகள் குத்தின போல் புலம்பாதே நித்திரைசெய்”

யார்? யார்? அடித்தார்கள் தேமி, புலம்பி அழாமல் நித்திரைசெய் என்று தேறுதலளிப்பதாகவும்

“மண்ணாலே சோறாக்க மரச்சட்டி பானைதனை
கொண்டாறன் எண்டுகாக்கா கொழும்புக்குப் போனாராம்
பச்ச முந்திரிக் குலையும் பப்பாளிக்கா அப்பினும்
பிச்சிவரப் போனகாக்கா
பின்னேரம் வந்திடுவார்”

தமயன் (காக்கா) மண்சோறாக்கி விளையாட சட்டி, பானை வாங்கி வருவாரென்றும் எதுகை, மோனை சிறக்க பச்ச முந்திரி, திராட்சை பிச்சி வரப் போயிருக்காரு நித்திரைசெய்யென்று உறவு சொல்லி உறங்கவைப்பதும் உள்ளத்தை தொடும் விடய மல்லவா. வளரும் குழந்தையின் உள்ளத்தே இறையின் மட்டில்லாப் பெருமையையும், இறைவனின் சக்தியையும், பாலோடு பாசத்தையும், ஊனோடு உண்மைத் தத்துவத்தையும் தாலாட்டின் மூலம் தாயுட்டிவிடுவதை பொத்துவில் புலவர்.எஸ்.சேரு தாவுது பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“ஆராரோ...ஆரிவரோ...
ஆருபெத்த பாலகரோ...
சீரும் சிவத்தேழை பெத்த
செல்வ மகனே நித்திரைசெய்
கற்பகக் குவளையில்
கன், காது, வாய், முக்கு
உற்பத்தி நாயகனை-நீ
உத்துணர்ந்து நித்திரைசெய்
ஆசைக் கடலடிக்க
அல்லாவை நீ உணர்ந்து

சீரும், சிவத்தேழைபெத்த
செல்வமகனே நித்திரைசெய்
அஸல் மோதிக்குதிக்க-நீரில்
அருள் நீ பெறுவாய்
வலைசீ இவ்வுலவில்
வந்த கண்ணே நித்திரைசெய்”

தாய்மையுணர்வு பளிச்சிட, உவமையனியும், உருவக அணியும் கூடிக் குலாவிக் கும்மாளமிடுவதை பின்வரும் தாலாட்டு துலங்க விளங்க வைக்கின்றது.

“ஓராரோ ஓரகண்டே
ஓராட்டக் கேளாயோ..
பிள்ளையில்லா அகமதுசா
பெருந்தவத்தால் வந்துதித்த
வள்ளல் என்னும் அப்பாசே
வளர்பிறையே நீ நித்திரைசெய்
பாலுக் கழுகிறதோ கண்டார்
பசிக்கிறதும் கேட்கிறதோ
தாலாட்டச் சொல்கிறதோ-என்
நாயகமே நித்திரைசெய்
.....
சிற்றெறும்பு, வண்டு, கொசு
தேள், மூட்டை, வெண்கறையான்
குத்தினதோ இத்தனையும்
குலக்கொழுந்தே நித்திரைசெய்

(நிந்தவூர் மரியாங்கண்டு மீராலவ்வை) தாயொருத்தி தன் சேய் மேல் அன்பாகத்தழுவி அணையுடைத்துப் பாய பின்வரும் முன்னிலைப் பெயர்களால் அழைத்து, மகிழ்ந்து தாலாட்டுவதை நிந்தவூர்.மர்ஹாம்.மீரா உம்மா சின்னத்தம்பி பின்வருமாறு தாலாட்டுகிறார்.

“ஓராரோ...ஓரகண்டே...நீ
ஓராட்டக் கேளாயோ...
என்கண்ணே...நீயுறங்கு
என்கண்மணியே...நீயுறங்கு

பாலுக்கோ நீயழுதாய்? -என்றவாப்பா
 பசிக்கிதென்றோ... நீயழுதாய்
 தேடாத திரவியமே... என்றவாப்பா
 தேன் தேடாப் பாலகனே
 வாடாத பூவே-என்றமகனாரே
 வதங்காத மல்லிகையே...
 பூவே, நீ புலம்பாதே-என்றமகனார்
 பூ மலரே வாடாதே...
 சாதிக்குலமே...என்றமகனார்
 சந்தனப் பூ மேனியரே...”

என் கண்ணே, கண் மணியே, என்ற வாப்பா, தேடாத்திரவியமே, வாடாதபூவே, வதங்காத மல்லிகையே, சாதிக்குலமே, சந்தனப் பூ மேனியரே என்ற முன்னிலைப் பெயர்கள் தெட்டத் தெளிவாகத் தொட்டுக்காட்டி நிற்கின்றன. இயற்கையுடன் சமூகத்தையும் உணரவைக்கும் வகையில் கவியர் புதுவை இரத்தின துரையின் தாலாட்டு அமைந்துள்ளது.

“ஆராரோ ஆரிவரோ
 ஆராரோ ஆரிவரோ
 ஆகாயப் பூச்சிரிக்க
 அழகு நிலா விளக்கெரிக்க
 ஓயாமல் அழுவ தேனடி-கண்ணே
 உலகத்தை நிமிர்ந்து பாரடி”

பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப் பாடல்கள்

கிராமங்களில் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் தம் மத்தியில் பல விளையாட்டுக்களை விளையாடுகின்றனர். குழந்தைகளுக்கு தாய் அல்லது சகோதரங்கள், பெரியவர்கள் பாடக்குழந்தைகள் விளையாடுகின்றன. சிறுவர்கள் தாங்களே பாடிக் கொண்டு விளையாடு

கின் றனர். இத் தகைய பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப் பாடல்கள் கிராமத்துக்குக் கிராமம், இனத்துக்கினம், சாதிக்குச்சாதி உட்கருத் தொன்றாயினும், தங்கள் தங்கள் பண்பாடு, கலாசார, விழுமியங்கழுக்கமைய வேறு படுவனவாகவும், சிலபொதுத் தன்மை யுடையனவாகவும் அமைந்திருக்கும். குழந்தைகள் சிரித்து விளையாடிக்

கொண்டிருக்கும் போது பெற்றோர்கள் செல்லங்கொஞ்சவார்கள். பிள்ளை சாய்ந்தாடும், தலையாட்டும், கைகொட்டும் இத்தகைய செயற்பாடுகளைப் பார்த்து பெற்றோர்கள் அகமகிழ்வர். எனிய இனிய அமைப்பில் பாடுவர். கடினயாப்பிலக்கண விதிகளிலிருந்து விலகி ஆகாயத்தில் அங்கு மிங்கும் சுதந்திரமாகப் பறந்து திரியும் வானம்பாடிகளாக களங்கமற்ற அமைதியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் தெளிந்த நீரோடைகள் போல் இப்பாடல்கள் இருக்கும். பிள்ளைகள் சாய்ந்தாடுதலைக் கண்ணுற்று

“சாஞ்சங் கண்டே சாஞ்சம்

சாயமயிலாரே சாஞ்சம்

வட்டிக்கும் சோத்துக்கும் சாஞ்சம்

வாழைப்பழத்துக்கு சாஞ்சம்

.....

.....”

என்று ஆரம்பத்தில் பாடப்பட்ட இப்பாடலின் திருத்தமே தற்போது படிக்கப்படும்

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு

தாமரைப் பூவே சாய்ந்தாடு

குத்து விளக்கே சாய்ந்தாடு

கோவில் பறாவே சாய்ந்தாடு

பச்சைக் கிளியே சாய்ந்தாடு
 பவளக் கொடியே சாய்ந்தாடு
 சோலைக் குயிலே சாய்ந்தாடு
 தோகை மயிலே சாய்ந்தாடு
 கண்ணே மனியே சாய்ந்தாடு
 கண்டேதேனே சாய்ந்தாடு
 கனியே பாலே சாய்ந்தாடு” என்று தமிழர்களும்
 “சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
 அன்னல் முகம்மது முன்னாலே
 சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
 அழகு நிலவே சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
 வட்டிலுள் சோற்றுக்குச் சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு
 வாழைப் பழத்துக்கும் சாய்ந்தாடு
 .....
 .....
 ”

என்று கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களும் பாடுகின்றனர்.

பிள்ளை ஆனை போல தன் உடம்பு முழுவதையும் சேர்த்து ஆடுதலை அவதானித்த கிராமத்து பெற்றோர்கள் “ஆனை ஆடுவான் தம்பி ஆனை ஆடுவான் என்னானை அது பொன்னானை எங்கள் குலத்துக்குக் கரசானை முத்துக் கொம்பன் ஆனைக்குட்டி முதுகு சொரியு மானைக்குட்டி .....
 .....” என்றும் பாடப் பிள்ளை மகிழ்ந்து ஆடத் தங்கள் மனக்கவலைகளையும் மறப்பர்.

பிள்ளைகள் தங்கள் கைகளைச் சேர்த்துத் தட்டுவதைச் சப்பாணி கொட்டுதல் என்பர். தொடர்ந்து பிள்ளைகள் சப்பாணி கொட்ட “சப்பாணமாந் தம்பி சப்பாணம் செப்பு நிறைந்த கையாலே சென்பகம் பூத்தொரு கையாலே முத்துப் பதித்ததோர் கையாலே மோதிரம் போட்டதொரு கையாலே முழங்கிக் கொட்டுமாம் சப்பாணி” என்று பாடுவர்.

கிட்டியடித்தல்

இவ் விளையாட்டைச் சிறுவர்கள் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்து பெரியதடியொன்றை எடுத்து அதைத் தாய்ப்பொல் (கிட்டி) என்றும் குட்டித்தடி (குட்டிப்பொல்) அதாவது தாய்ப்பொல்லின் மூன்றில் ஒரு பங்கு குட்டிப்பொல்லின் நீளமாயிருக்கும். பலமுறை விளையாடிக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையை பெற்றதும் “பாட்டம்” என்பது முச்சவிடாமல் பாடிக்கொண்டு ஓடுவது. அப் பாடல்கள் பின்வருமாறு

“கவடியடிக்கக் கவடியடிக்கக்

கால்கை முறியக் கால்கை முறியக்

காலுக்கு மருந்து தேடிக்கட்டு தேடிக்கட்டு” மற்றும்

“ஆலையிலே சோலையிலே

ஆலங்காடிச் சந்தையிலே

கிட்டிப் புள்ளும் பம்பரமும்

கிறுகியடிக்கப் பாலாறு,

பாலாறு, பாலாறு இப்பாடல் கிழக்கு மாகாண சி.யோகேஸ்வரியும் பின்வரும் பாடலை அதே பகுதியைச் சேர்ந்த அப்துல் சிகானாவும் வாய்மூலம் பாடக்கேட்டவையாகும்.

ஜீம் ஜீம்

ஆதம் மலைக்குப் போனாராம்

ஆதம்பாவாவும் போனாராம்

ஆதம்பாதம் கண்டாராம்

ஆகா அற்புதம் என்றாராம்

என்றாராம் என்றாராம்.

இப் பாடல்களையும் இது போன்ற பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் கிட்டிப்புள்ள விளையாடும்போது சிறுவர்கள் ஒசை நயத்துடன் பாடிக்கொண்டு ஓடும்போது மிகவும் இனிமையாகவும், இரம்மியமாகவும் கேட்பதற்கு இனிக்கும்.

கராமத்து உள்ளங்கள்

சங்கு விளையாட்டு

சிறுவர்கள், சிறுமிகள் சேர்ந்து இவ் விளையாட்டை உறவு முறைகள் சொல்லி தங்கள் கைகளைச் சங்கு வடிவில் பொத்தி ஒவ்வொருவர் கைகள் மேலும் மாறிமாறி வைக்க ஒருவர் மட்டும் ஒருகையை சங்கடுக்கில் வைத்து மறுகையின் ஒரு விரலால் அடுக்கிய சங்கின் கீழிருந்து மேல்நோக்கி, அல்லது மேலிருந்து கீழ் நோக்கி இது யாரு சங்கு இது யாரு சங்கு? என்று கேட்க மற்றவர்கள் இது அம்மா சங்கு, அப்பா சங்கு, அக்கா சங்கு, ... சங்கு என்று கூற வெட்டவா? தீட்டவா? என்று தலைவர் கேட்க ஒருவர் வெட்டு என்றவுடன் தலைவர் இரண்டாக வெட்ட சிறுவர்கள் தங்களின் கைகளை வாயில் வைத்து சங்கதுவது போல் ஊ....ஊ..... என்று ஊதுவர். இதோ அப்பாடல்

“இது ஆருசங்கு

அம்மா சங்கு

இது ஆருசங்கு

அப்பா சங்கு

இது ஆருசங்கு

அன்னா சங்கு

இது ஆருசங்கு

அக்கா சங்கு”

என்றும் பாடுவர்.

இதே போன்று கொத்து விளையாட்டு விளையாடும் போதும் பெரிய வட்டமாக அமர்ந்து

“கொத்திருக்கு கொத்து

என்ன கொத்து

மாங் கொத்து

என்ன மா

புளி மா

போட்டுத்து போங்க”

என்றும் கிழக்கில் விளையாடுவதும் வட்டமாக தலையில் அமர்ந்து உள்ளங்கையை நிலத்தில் பட வைத்திருப்பர். ஒரு குழந்தை ஆலாப்பற பற என்று கூற மற்றவர்கள் கைகளை உயர்த்தி ஆலா பறப்பது போல் செய்வர். இதோ பாட்டு

“ஆலாப்பற பற...
 ஆலாக குஞ்ச பற பற...
 கொக்குப் பற பற...
 கொக்குக் குஞ்ச பற பற...
 குருவி பற பற...
 குருவிக் குஞ்ச பற பற...”

என்று பாடி மகிழ்வர். இன்னும் புங்கம் புளியடி விளையாட்டில் ஒரு சிறுவனின் கையில் மண்ணை அள்ளி வைத்து அதனுள் ஒர் அடையாளப் பொருளை வைத்து மற்றொருவர் அவரின் பின் நின்று தன் இரு கைகளாலும் கண்களைப் பொத்தி எவடம் எவடம் என்று விளாவி நடக்க பொத்தப்பட்டவர் புங்கம் புளியடி என்று கூறி நடப்பர்.

“எவடம் எவடம்
 புங்கம் புளியடி
 எவடம் எவடம்
 புங்கம் புளியடி”

என்று கூறி ஓரிடத்தில் அடையாளப் பொருஞ்டன் மண்ணை வைக்க, வைத்து அவரை திரும்ப வேறொரு வழியால் கூட்டிச் சென்று கண்களைப் பொத்தியகைகளை யகற்றி அவரை அவ்வடையாளத்தை எடுக்கச் சொல்வர். சில வேளைகளில் அவர் எடுப்பார். இல்லா விட்டால் மற்றவர்களுக்கு வெற்றியென முடிப்பர். இதே போன்று “பாட்டன் குத்து” விளையாட்டுப் பாடி, பூசணிக்காய் அல்லது சுரக்காய் விளையாட்டுப் பாடல்பாடி பூப்பறிக்கப் போகிறோம் பாடல்பாடி பூப்பறிக்கும் விளையாட்டு என்று பல சிறுவர் விளையாட்டுக்களை நாட்டார் பாடல் மூலம் பாடி விளையாடுவர்

வேடிக்கைப்பாடல் அல்லது நெயாண்டிப்பாடல்

கடின உழைப்பினால் களைத்திருக்கும் மானிடர்கள் நகைச்சுவை மூலம் புதுப்பொலிவடைந்து, புத்துணர்ச்சி பெறுவதற்கு இத்தகைய வேடிக்கை அல்லது நகைச்சுவைப்பாடல்கள் வழிவகுக்கின்றன. நாட்டார் பாடல்களில் இத்தகைய வேடிக்கைப்

பாடல்கள் எவ்வளவோ வாய் மொழியாக வழிவழியாகப் பாடப் பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில வற்றை எடுத்து ஆய்வுக் குட் படுத்தலாம்.

கணவன், மனைவியிடம் தனக் குரிய கடமைகள் எதுவும் செய்யாமல் என்னடி செய்து கொண்டிருந்தாய் என்று வினாவும் போது அதற்கு மனைவி சொல்லும் பதிலோ “நானொன்றும் சும்மாயிருக்கல்ல இந்த இந்த வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தேன்” என்று கூறும் பாடல் வேடிக்கையாகவும், நெயாண்டித்தனமாகவும் அமைவதை காணலாம்.

“என்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னாடி செய்தாய்?
அம்மியடியில் கும்மியடித்தேன் சும்மாவா இருந்தன்?
என்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னாடி செய்தாய்?
ஆட்டுக் குஞ்சுக்கு ஆறுதல் பண்ணினேன் சும்மாவா இருந்தேன்?
என்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னாடி செய்தாய்?
கோழி முட்டைக்கு மயிர் பிடுங்கினேன் சும்மாவா இருந்தேன்?
என்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னாடி செய்தாய்?
பாம்புக் குட்டிக்குப் பல்விளக்கினேன் சும்மாவா இருந்தேன்?”

மட்டக்களாப்பு மன்முனைப்பற்று மேற்கு பிரதேச மக்களால் மட்டுமன்றி கிழக்கீழ் கிராமங்களிலும் பின்வரும் நகைச்சவைப்பாடல்கள் வாய்மொழி மூலம் பாடப்படுவதை கேட்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அப் பாடல் பின்வருமாறு:

“ஆத்துக்குள்ள ரெண்டு முட்ட தத்தளிக்குதாம்
பார்க்கவந்த டொக்டருக்குப் பல் வலிக்குதாம்
ஆத்துக்குள்ள ரெண்டு முட்ட தத்தளிக்குதாம்
பார்க்கவந்த டொக்டருக்குப் பல் வலிக்குதாம்

ரோஜா நானும் பாருக்குப் போவேன்
 எப்பவருவேன் என்று கவலைப்படாதே
 கப்பலில் ஏறினா கடிதம் அனுப்புவேன்
 பிளேனில் ஏறினா தந்தி அடிப்பேன்
 திக்கு முக்கும் தா தயிரும் சோறும் தா
 தின்னுவேன் தின்னுவேன்
 முச்சமுட்டத் தின்னுவேன்

ஒருகொத்து ஈச்சங்கோட்ட வறுத்துக் குத்தி
 ஒன்பது பேரு சேர்ந்து குத்தி
 கல்லோ மணலோ சேர்ந்துக் குத்தி
 கல்லடி நாச்சிக்குக் கல்யாணமாம்
 காறில் போகுது பலகாரம்
 வேப்பஞ் சள்ளி மாப்பிள்ளையாம்
 வெட்கம் கெட்ட பொம்பிள்ளையாம்
 கஞ்சா கல்கட்டி மசுக்கோத்தாம்
 பெய்கிற மழத்தன்னி தேத்தன்னியாம்

அக்கா விட்ட போனேன்
 சௌவரிசி தந்தாள்
 வேணாமெண்டு சொல்லி
 ரோட்டுக்கு வந்தேன்
 ரோட்டுக்கு வந்தேன்
 ரோட்டெல்லாம் பாம்பு
 பாம்படிக்க கம்புக்கு போனேன்
 கம்பெல்லாம் தேன்
 தேனெடுக்கச் சட்டிக்குப் போனேன்
 சட்டியெல்லாம் துஷி
 சட்டி கழுவ ஆற்றுக்குப் போனேன்
 ஆறெல்லாம் மீன்
 மீன் பிடிக்க வலைக்குப் போனேன்
 வலையெல்லாம் ஓட்ட

ஓட்டதைக்க ஊசிக்குப் போனேன்
 ஊசியெல்லாம் மொட்ட
 மொட்டையடி மொட்ட
 வழுக்க மொட்ட
 அக்காவும் அன்னனும் வராங்களாம்
 குரவ போட்டு வாராங்களாம்
 அக்கா கொண்டையப் பார்த்தா
 தும்புக் கட்டுப் போல
 பச்சமரமே பச்சமரமே
 பச்சக் கண்ணாடி
 பல்விழுந்த கிழவனுக்கு
 டுள் பொண்டாட்டி

ரோமா ரோமா எங்கபோறா
 கடைக்குப் போறேன்
 என்ன வாங்க? தேயிலை வாங்க
 என்ன தேயிலை? பச்சைத் தேயிலை
 என்ன பச்சை? வாழைப் பச்சை
 என்ன வாழை? கற்பூர வாழை
 என்ன கற்பூரம்? வேல் கற்பூரம்
 என்ன வேல்? வெற்றிவேல்
 என்ன வெற்றி? மாவெற்றி
 என்ன மா? கூப்பன் மா
 என்ன கூப்பன்? அரிசிக் கூப்பன்
 என்ன அரிசி? பச்சை அரிசி

எட்டும் எட்டும் பதினாறு
 எங்கடப்பா நெறாறு
 கடலுக்குப் போனாறு
 நன்டுரென்டு பிடித்தாறு
 சுட்டுச் சுட்டுத் திண்டாறு

**சூரியனைப் பார்த்தாறு
தீஞ்ச போனாறு”**

அப்பிரதேச சொற்கள் நிறைந்த மேற்கூறிய பாடல்களை வயதான பெண்கள் கைத்தாளமிட்டு இசைத்துப் பாடும் போது அப்பிரதேச சுவைஞர்கள் சுவைத்துக் களிப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

தமக்கு எந்த விதத்திலும் பொருத்தமற்ற ஒரு மாப்பிள்ளையை பலவருடங்கள் வயதுக்கு வந்த பெண்ணுக்கு மனம் முடித்து வைக்க அக்கிராமத்துப் பெண் தனது நிலைமையை மிகச்சிறப்பாகப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

**“புத்தியறிஞ்சி
பூலோகத்தில் காத்திருந்து
வாண்டேங்கா ராத்தா-ஒரு
வகுத்து நசல் காரனுக்கு”
“வகுத்து நசல் காரன்”**

என்பது கிழக்கீழ் முஸ்லிம்களின் மண்வளச் சொல்லாகும். போலிப் பணக்காரனாக நடித்து மக்களை ஏமாற்று மொருவனைப் பார்த்து பெண்ணொருத்தி கேலிசெய்யும் பாடல்

**“குடிகுலத்திலுள்ள
கொம்பனென்று என்னிருந்தேன்
தலை சிரைக்கும் கத்தியும்-வெறுங்
சாணையுந்தான் அவன்ட சொத்து”**

பிள்ளையில்லாமல் மலடியாக இருக்கும் வயதான ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து கருத்தரிப்பதற்கு கைகண்ட மருந்தான வேப்பம் பூப்பொடி திண்டாக் கூட உனக்கு பிள்ளையில்லை என்று கிண்டல் செய்யும் மச்சானின் பாடல்

**“விடிய எழும்பி
வேப்பம் பூ பொறக்கி
பொடி இடிச்சி திண்டாலும்-ஒனக்கு
புள்ள இனி இல்லமச்சி**

தொழிற் பாடல்கள்

வேவான்மைப் பாடல்கள், சூடுபோடும் பாடல், கரைவலைப்பாடல் (அம்பாப்பாடல்), தேயிலைத் தோட்டப் பாடல் என்று செய்கிற தொழில்களைக் கவலையின்றி, அலுப்பின்றி, களைப்பின்றி செய்வதற்கும் தொழில்தீயான பாடல்களைத் தொழிலாளர் பாடுவதும், தொழிலின் பெருமைப்பற்றி மற்றவர் பாடுவதும் உண்டு. ஆனால் தேயிலைத்தோட்ட, இறப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர் தங்கள் அவைங்கள், துண்பதுயரங்களை பாடுவது போன்றவை தொழிற் பாடல்களில் அடங்கும்.

வேளான்மைப் பாடல்களை இராமநாதன் ஏர்ப்பாடல், ஏற்றப்பாடல், நடவுப்பாடல், களை வெட்டும் பாடல், அறு வடைப்பாடல், பொலிப் பாடல்கள் என்று வகைப் படுத்தியுள்ளார். ஏர்பிடித்து உழும்போது பாடப்படும் ஏர்ப்பாடல், முற்காலத்தில் வயல்கள் ஏருது மாடு களைக் கொண்டே உழுது வந்தனர். அப்போது ஒசை நயத்துடன் பின்வருவன போன்ற பாடல்கள் பாடுவர்.

“ஓ ஹு...! ஓ...! ஓ...!
 ஓடி நடந்திருங்க கண்டச் செல்வானே
 உறுதியுள்ள காலாலே-என்ற
 கண்டச் செல்வானே...
 சார் பார்த்து நடந்திடனும்-என்ற
 கண்டச் செல்வானே-நீங்க
 சாரோடு வந்திரனும் -என்ற

கண்டச் செல்வானே...”

என்று தொடரும் பாடலை மர்ஹாம் முகைதீன்

வாவா பாடிய
பாடலையே கிழக்கீழ்
முஸ்லிம்கள் பாடுவர்.

உழும்போது
மாடுகளின் நடை
பற்றியும், விரைவாக
நடக்கும்படியும், கலப்
பையின் பாரம்
பற்றியும் வவுனியா
மட்டக் களப்பு
மாவட்டங்களில்
பாடும் பாடல்

“சால் எங்கடா

சால்

சாகப் போறாயடா பார்

பார், பார், பார்,

ஓல் வாலனடா

உழக்கி நடவனடா

வேகம் குறையு மெண்டால்

துவரங் கேட்டியுந்தன்

நெடு முதுகு வகிடு செய்யும்”

என்று தொடரும் முதிரம் பட்டி செ.செல்வநாயகத்தீன் பாடலைப் பாடுவதைக் கேட்கலாம். நாட்கூலிக்கு ஏற்றமிறைக்கும் ஒருவன் தொழிலின் கொடுரத்தையும் வேலைப்பழுவையும் பின்வருமாறு பாடுகிறான்.

“பகலிரவாய்ப் பத்தல் இறைத்து

பாவிநான் மாடுறேனே

பகட்டாக உடுத்த உனக்கு

பட்டுச்சீலை வேணுமோடி”

என்று பட்டிக்குடியிருப்பு ந.கார்த்திகேச பாடிய பாடலையும் பாடுவர். நாற்று நடும்போது (தொட்டம் நடுதல்) பெண்களும், ஆண்களும் நிரையாக நின்று நாற்று நடும்போது தரணிக்குள் நா.கிருவத்னபிள்ளை பாடிய பாடலை ஒருவர் பாட, மற்றவர்கள் “தென் தெனா” சொல்வர்.

“ஆற்றிலே தண்ணீர்
ஆசைந்து வருவது போல்
ஆதன் பிறகே புள்ளுத்
துறந்து வருமாப்போல்-தென் தென
சேற்றிலே வெள்ளம்
தெளிந்து வருவது போல்
செங்கால் நாரையினம்
மேய்ந்து வருவது போல்-தென் தென”

களையெடுப்பு பாடல்

நெற்பயிர் போல் சேர்ந்து வளரும் புல்லுகளை களை என்பர். அப் புல்லு களையகற்றும் போது பாடப் படும் பாடலை பட்டிக் குடியிருப்பு சி.வைத்தியலிங்கம் பாடியுள்ளார். இத் தெம்மாங்குப் பாடலை கேட்டுப்பார்ப்போம்.

“புல்லுப் புடுங்கப் போய்
பூவட்டை கடித்ததேனோ
போல்லாத உடையாண்டி
பொறுக்க மனம் இல்லாமல்
பேசறாண்டி சின்னாத்தா
செகப்பா இருக்கும் புள்ள
சென்னாரை நெடுங்கோரை
நெற்சப்பி மொண்டி எல்லாம்
நெல்லுப் போல இருக்கும்புள்ள
பார்த்துப் புடுங்க வேணும்
பாவம் பார் உடையாருக்கு

சாகுபடி ஆகாட்டி

சாய்ஞ்சிடுமே அவர் குடிச”

என்று களைகளின் தன்மை பெயர்களை சொல்வதோடு சரியாகக் களையெடுக்காவிட்டால் நெல் விளைச்சல் குறையும், குறைந்தால் போடியாருக்கு நட்டம் வரும் என்பதை நாசக்காக, வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல கூறப்படுகிறது. அறுவடை செய்யும் போது ஆணும், பெண்ணும் பாடும் பன்றிப்பள்ளில் ஒரு பகுதியை செட்டிக்குளம் தி.மாரிமுத்துக் காட்டியுள்ளதை நோக்குவோம்

“அந்தியும் சந்தியும் மறிந்தே-அதில்
சிந்தைகள் விந்தைகள் புரிந்தே-பரும்
பந்துக்கள் போலவே உருண்டே-தனி
பண்டியுமோடி வந்ததுவே”

என்று தொடரும் பாடலின் எதுகை, மோனை, இசையோசை எல்லாருள்ளத்தையும் கொள்ளையிடும். பொலிப் பாட்டானது குடுமிதிக்கும் போது பாடப்படும் பாடலாகும். நெல்பொலிய வேண்டுமென்ற நோக்கில் தெய்வங்களை வேண்டுதல் செய்து பாடும் பாடலடிகள் கொண்டபாடலை இப்போ நோக்குவோம்.

“பொலி பொலிதாயே
பொலி தம்பிரானே
பூமி பொலிதாயே
பொலி பொலிதாயே
பொலியே பொலியே பொலியப்பா பொலி
காலாலும் பொலி வாலாலும் பொலி”

என்று தொடரும் பாடலை நெடுங்கேணி க.காந்திநாதன் பாடியுள்ளார். அது போன்று நிந்தவூர் மர்ஹாம் சிக்கந்தர் லெவ்வை குடுமிதிக்கும் பின்வரும் பாடலையும் பாடியுள்ளார்.

“ஓ...ஓஹோ...ஓ
 கடகத்திக்க முனுடா
 கைப்பெட்டிக்க ரெண்டுடா
 ஆகப்போக அஞ்சிரா
 அவசரமா நடங்கடா
 போடி படுக்காண்டா பறனிலே
 பொலியைப் பெருக்கியே நடங்கடா
 களமெல்லாம் பொலிநல்லா நெறயனும் ஓழுப்புள
 காலால் மிதித்து நடங்கடா”

மீன் பிடித் தொழிலைச் செய்யும் போது பாடப் படும் “அம்பாப் பாடல்கள் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபடும் பல பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நிந்தவூர் கரைத்தண்டையல் A.M.மீராலெவ் வை பாடிய இப் பாடல்களின் சிறு பகுதியை எடுத்துப் பார்ப்போம்.

“ஏலோம்...ஓவேலம்
 ஏலடிரலம்... ஏலச்சிலாமாய்...
 கள்ளச்சிலாமாய்...கலம்பக்கயிறு...
 மூட்டான் கயிறு... முப்பிலக்கயிறு...
 வளஞ்சி இழுடா... வடிவா இழுடா...
 சவியா இழுடா...சாஞ்சி இழுடா...
 மல்லிகமுல்ல...மருக்கொழுந்து...
 நேத்து வடிச்ச...ஆத்துக்கெழுத்தி...
 ஏலோலம்...ஏவேலம்...”

நாட்டார்ஸ்த்தியும் ஓர் அங்கும்
 கிராமத்து உள்ளங்கள்

என்று தொடரும்.
கல்லடி, மட்டக்களப்பில்
கடலில் தோணியைத்
தள்ளும் போது

ஒருவர்

மற் நோருவர்

மாமாங்கப்

பிள்ளையாரே

மனமிரக்கம்

உள்ளவரே

உதவிசெய்வாய்

ஆண்டவரே

ஆண்டவரே

உன்னைநம்பி

அரியகடல்

ஏறிவந்தோம்”

என்றும் மன்னாரில் கரைவலை வளைக்கப்படும் போது
“ஏலவலை ஏலதன்டு லேலேலங்கடி லேலோ
ஓவலமம்மா ஓவலமம்மா லேலேலங்கடி லேலோ
முத்தளவே கொண்டையடி லேலேலங்கடி லேலோ
முடித்தாலே நான்வருவேன் லேலேலங்கடி லேலோ
நாயைவிட்டு விரட்டாதடி லேலேலங்கடி லேலோ
சாவலுமோ என்னழகு லேலேலங்கடி லேலோ
கூவதில்லை கொற்றவரே லேலேலங்கடி லேலோ
அன்னம்போல நடைநடந்து லேலேலங்கடி லேலோ
வாறானோ பெண்ணொருத்தி லேலேலங்கடி லேலோ”

இப்பாடல் தொடர்ந்து பாடப்படும். இவ்வாறு பல்வேறு
தொழில்களையும் செய்யும் போது நாட்டுப்புற மக்கள் பல்வேறு
வகையான தொழிற்பாடல்களையும் இனிய ஒசையுடனும், மன்
வாசனையுடனும் பாடுகின்றனர். இப் பாடல்களில் சமய நம்பிக்கைகளும்,
ஒழுக்க உணர்வுகளும், அவ்வுவ் சமயங்களின் தத்துவங்களும்
நம்பிக்கைகளும் மலிந்து காணப்படுவதனைக் காணலாம்.

தோணிக்காரன் பாடலில்

நாட்டாரிலக்கியம் ஓர் அந்தூகம்
க்ராமத்து உள்ளக்கள்

“மீரா மீரா நாகூர் மீரா
விண்ணப்பந் தருவீரா
ஓருமுழுத்தோனி ஒன்பதுபலகை
கொண்டோடச் செய்மீரா
பாய்கிழிந்தது பாய்மரம் உடைந்தது
பதறுமே என்மனைவி!
குஞ்சுகுழந்தை முகத்தில்முளிக்க
கொண்டோடச் செய்மீரா...”

ஸ்ரீஎன்றும் தேயிலைத்தோட்ட தொழிலாளர் பாடலில்,

“வாடை அடிக்குதடி வடகாத்து வீசுதடி
சென்னல் அடிக்குதடி நாம்சேர்ந்துவந்து கப்பலிலே
என்னிக் குழிவெட்டி இடுப்பொடுஞ்சி நிக்கயிலே
வெட்டு வெட்டு எங்கிறாரே பொட்டுவைச்ச கங்கானி
ஆற்றோரம் கொந்தரப்பு அதுநெடுக வல்லாரை
வல்லாரை வெட்டியல்லோ என்வல்லமை கொறஞ்சுதையா
ஊரானஊர் இழந்தேன் ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன்
பாரான கண்டியிலே பெற்றதாயும் வீடிலந்தேன்”

கும்மிப்பாடலில் ஒரு வகை குறவஞ்சியர் கும்மி. இப்பாடலில் தாங்கள் யார், தாங்கள் வழிபடும் குறவள்ளி கந்தன் எப்படி பட்டவர், எங்கு வாழ்கின்றார் என்பதை இனிய தருவடன் அக்கால குறவர்கள் பாடிய பாடலில்

“குன்று மலை வாழுங் குறவரடி-நாங்கள்
குனிந்து நிமிர்ந் தாடுங் கும்மியிதடி
குன்றாத யின்பமடி குறவஞ்சியே நமக்குக்
குறையொன்று மில்லையடி குறவஞ்சியே
வள்ளி மணவாளன் வடிவேலன்-நம்மை
வாழுவைக்க வேண்டுமடி வனவஞ்சியே
புள்ளிமயில் ஏறும் வள்ளளவனை-நாங்கள்

போற்றி மகிழ்ந்தாடிடுவம் வனவஞ்சியே
மாணிக்கங்கையிலே தீர்த்தமாடி-ஓடி
மண்டுரிலே வந்து அழுதுண்ணுவான்
மாவலிகங்கையிலே தீர்த்தமாடி-ஓடி
வந்துசித் தாண்டியிலே மயிலேறுவான்”

என்றும் மலைநாட்டுத் தோட்டத் தொழிலாள பெண்ணொருத்தியின் குணவியல்பு, அவளது பருவ சிறப்புக்களை கூறிக் தன்னை மணம் செய்து கொள்ள கேட்பது போல் பின்வரும் கும்மியில் சிலவடிகளை கூட்டி நிற்கின்றேன்.

“கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி
கோவிலங்காயை குலுக்கியடிட... என்று தொடங்கி
பட்டை மரத்திலே தொட்டில்கட்டி
பச்சைபாய்களை போட்டாட்டி
மின்னிட்டாம் பூச்சியில் விளக்கேற்றி
வேடிக்கை பார்க்கிறாய் வீராயி
சந்தனப் பொட்டடி நானுனக்கு
சந்து சவ்வாதடி நீயெனக்கு
சந்தனப் பொட்டுக்கும் சாந்து சவ்வாதுக்கும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி
குத்து விளக்கடி நானுனக்கு
கொவ்வை பழைமெடி நீயெனக்கு
குத்து விளக்குக்கும் கொவ்வை பழத்துக்கும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி”

என்று பாடுவதும் அக்காலமிருந்து இன்று வரை சைவாலய ஆண், பெண் தெய்வங்களின் வடிவங்கள் அருள், பெருமைகளை வட, கிழக் கு, மலையகம், தமிழ்நாடெங்கும் கும்மிப் பாடலாக பாடி வழிபடுவதை எங்கும் கேட்கலாம்.

நாட்டார் பாடல்களிலே இனிமையான இசையும், ஒசை நயமும் மிக்கது கோலாட்டப் பாடல், ஆண்கள் குழுவாகவும், பெண்கள் குழுவாகவும் ஆலய விழாக்களில் கோல் அடித்து ஆடிப் பாடி மகிழ்வர் அவற்றில் ஒரு பாடல்

“தினதந்தினா தின தந்தினா

தினதந்தினா தினனா

தின்னாதி னாதந்தினா

தினதந்தினா தினனா..... என்ற தருவோடு,

1. பன்னிரண்டு கயிறு போட்டு

பள்ளிப் பிள்ளையாட

பள்ளிப் பிள்ளையாட

பாங்கான பாடல்களும்

பக்கத்திலே பாட

2. ஆண்பிள்ளையும் பெண்பிள்ளையும்

அருகில் நின்று பார்க்க

அருகில் நின்று பார்க்க

ஆதிசிவன் என்று சொல்லி

அனைவருமே சொல்வார்

3. பூமணக்கும் பெண்மணிகள்

போற்றி வந்து சூழ

போற்றி வந்து சூழ

பொன்னெழுத நன்னயத்தில்

நன்னயமா தாயே

என்று இன்பத்தமிழில் இனிக்க இனிக்கப் பாடி கோலடித் தாடும் காட்சி பார்ப்பதற்கு மிகவும் இரசனையாக இருக்கும். பலர் இருந்து உந்தி உந்தி யாடும் அன்ன ஊஞ்சல் கட்டியும், இருவர் அல்லது ஒருவர் ஆடும் ஒற்றை ஊஞ்சல் கட்டியும் ஆடுவோமே, “ஆஹ் ஊஞ்சல்” “ஆடாமோ ஊஞ்சல்” என்னும் பாடல் சீர்கள் மூலம் பாடி ஆடும் ஊஞ்சல் பாடல்களை

1. வாய்மொழி ஊஞ்சல் பாடல்கள்

2. இலக்கிய ஊஞ்சல் பாடல்கள் என இரு வகையில் கூறுவர்

சாதாரண சம்பவங்களை பேச்கவழக்குச் சொற்களைக் கொண்டு விளக்கிப்பாடும் பாடலே வாய்மொழி ஊஞ்சற் பாடல்கள். இது நாட்டுப் புறங்களில் சித் திரைவருடகாலங் களில் அதிகமாக பிரதேசம் தோறும் ஊஞ்சல் கட்டிபாடி ஆடுவர். மேற்கூறிய சீர்கள் மூலம் பாடியாடும் ஊஞ்சல் பாடல்கள் பெரும்பாலும் இலக்கிய ஊஞ்சல் பாடலாக அமைவதையே காணலாம்.

நாம் இங்கு வாய்மொழி ஊஞ்சல் பாடல்களையே நோக்குவோம்.

தரு

“தந்தன தனாதன தனாதன தனானே
தானா தனாதந்த னாதந்த னானே”

கடற்கரையில் மனற்பரவி நடக்க முடியாது
கானலிலும் வெயிலிலும் ஓட முடியாது.
காவோலை சரசரக்க வண்டென் றிருந்தேன்
காக்சொத்து மச்சாளைப் பெண்டென்றிருந்தேன்
ஓடோடு புளியம்பழம் உடைந்துடைந்து விழுவானேன்
ஓருகின்னச் சந்தனம் ஒழுகொழுகப் பூச்வானேன்
எறுமயி லேறிவிளை யாடிமலை தோழி
இரணியினைக் கொன்றமலை தெரியதடி தோழி.....

என்று இருவர் (ஆணும், பெண்ணும்) ஆடிப்பாடும் அழகு, இனிமையானது, ஊஞ்சலைக் கப்பலாகப் பாவித்து பாடியாடும் அழகைக் பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.

“அரிமிளகு திரிமிளகு அன்னம் பிலாக்காய்
அம்பட்டவண்ணனைக் கூப்பிட்டழைத்து
ஆறுமுகசாமியைக் கயிறாகத் திரித்து

பன்னிரண்டு கப்பலுக்கு விளக்கேற்றிவைத்து

போடியர் வள்ளியக்கா பிரங்கிவைக்க

அக்காளும் தங்காளும் சுக்கான் பிழிக்க

போகுதாம் கப்பலது பெரியதுறைபார்க்க,

என்று இன்றும் கிழக்கு மாகாண மக்கள் ஊஞ்சலாடிப்பாடுவதைக் காணலாம். மேலும் சிறுவர் பாடும் ஊஞ்சல் பாடல்கள் கேட்போர் மனதை வசீகரிக்கும் அவற்றின் ஒரு பாடலைப் பார்போம். ஒருவர் பாடலைப் பாடி ஊஞ்சலையுந்த மற்றவர்கள் அமர்ந்திருந்து ஒவ்வொரு வரி முடிவெலும் “ஏலேலோம்! ஏலேலோம்! என்று இசைத்துக் கூறுவர்.

“சின்னச் சின்ன வெத்திலையாம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

சின்ன மச்சான் நித்திரையாம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

பெரிய பெரிய வெத்திலையாம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

பெரிய மச்சான் நித்திரையாம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்) என்றும்

அரக் கொத்தரிசி ஆக்கியிருக்காம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

கரப்பத்தாம் பூச்சி சன்றிருக்காம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

மட்டத்தேன் ஆணம் காய்ச்சிருக்கு (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

வேப்பமரத்தடி கூட்டிரிக்காம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

வெள்ளெப்பாய் விரிச்சிரிக்காம் (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

வாங்க மச்சான் சோறு தின்ன (ஏலேலோம்! ஏலேலோம்)

என்று கிராமத்து மண்வளச் சொற்கள் கொண்டு கிண்டலாகப் பாடும் பாடலாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

பாற்காவடி, பன்னீக் காவடி, வேற்காவடி, மயிற் காவடி சேவற்காவடி, தீபக் காவடி, அன்னக் காவடி, வண்ணக்காவடி, முள்ளுக் காவடி, வேப்பிலைக்காவடி, கற்பூரக்காவடி, ஆனந்தக் காவடி என்று எத்தனையோ

காவடிகள் அத்தனை காவடிகளுக்கும் தனித்தனியாக அமைந்த காவடிப் பாடல்கள் உள்ளன. ஆனால் அனைத்துக் காவடிகளுக்கும் அவ்வளவு தெய்வங்களின் பெயர்களை வைத்து பாடக் கூடிய பொது வான காவடிப் பாடல்கள் வடக்கு, கிழக்கு மலையகம் எங்கும் வியாபித்துள்ளன.

அவற்றிலொன்று

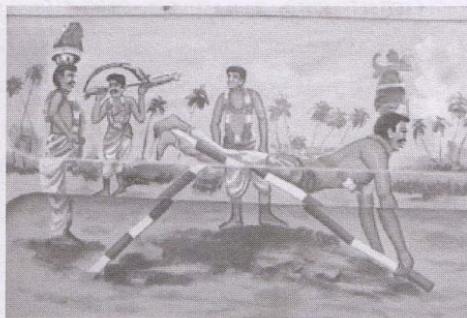
“வாவா தேவா! தாதா தேவா!

வழங்கள் தாதா! என்று தொடங்கி

ஈற்றடியில் அந்தத்தத் தெய்வங்களை வேண்டி அருள்செய்வாயே! என்று முடிப்பது வழக்கம்.

“கதிரமலை தனிலுறையும் முருகவேளே
கருத்துடனே உன்பாதமலர்தன்னையோத
பழுதொண்டும் வாராமல் காக்கவேண்டும்
பச்சைமால் தன் மருகா பார்வதியின்மைந்தா
வழுவாமல் அடியேன் முன் நிற்க வேண்டும்
வரும் பிழைகள் தனையகற்றி வழியே செய்வாய்
தெளிவாக உன்பாதம் துதிப் பேனையா சுவாமி
தன் கதிரை முருகோனே அருள் செய்வாயே!

இவ்வாய்க் காவடிகள் எனிதில் எல்லோரும் மனனம் செய்து பாடக் கூடியதும் தாளலை ஒசையுடையதாகவும், இறைவன் மீது அவன் திருத்தாதர் முகமது நபி(ஸல்) அவர்களைப் பிரார்த்தனை செய்தும், புகழ்ந்தும் பாடப் பட்டவையாகக் கிழக்கு மாகாண முஸ்லீம்கள் மத்தியிலே பரவிக் காணப்படுகின்றன. பொல்லடியின் வகைகளை

இத்தனைதான் என்று உறுதியாக அறுதியிட்டுக் கூற முடியாதாயினும், தன்னால் கீச்சான்போர், தரித்தடித்தல், பள்ளியிட்டு, நாலுவீட்டுச்சுச் செல்லுதல், தேன்கூடு, மான் வளையம், இரட்டை மல்லி, ஜந்து வெட்டு, மல்லியடி, நாலுவெட்டு, ஆறுவெட்டு, ஒன்பது வெட்டு என்பவற்றைப் பிரபல்யமாக குறிப்பிடலாம். பாடல்களைப் பாடும் அண்ணாவியாரின் பாடலுக்கேற்ப பொல்லடியின் இயக்கம், உடலசைவு, கம்புகளைத் தட்டும் வேகம் பலவகை நுட்பங்களுக்கேற்ப மாறுபடும். தமிழ் மக்களின் வசந்தன் ஆடலைப் போன்றே பொல்லடியும் அமைந்திருக்கும் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது. முஸ்லீம்களின் தனிப்பெரும் கலைப் பொக்கிஷமாகப் போற்றப்படும். பொல்லடியைக் கிழக்கு மாகாண முஸ்லீம்கள் தனியிடத்தை வகிக்கின்றனர். காத்தான்குடி, சாந்திமுகைக்கீன், மண்முனைப்பற்றுப், பாலமுனை அ.லெ.வெள்ளத்தம்பி (அசனார்), நிந்தவூர் மர்ஹாம் சிக்கந்தா லெவ்வை சின்னத் தம்பி, நிந்தவூர் எஸ். எச். எல் முகைக்கீன், நிந்தவூர் மீராசாகபி முகமதுதம்பி ஆகியோர் பாடலுக்குதவி செய்துள்ளனர். காத்தான்குடி சாந்திமுகைக்கீன், பாலமுனை அசனார் ஆகிய அண்ணாவிமார்கள் தற்போதும் பயிற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பொல்லடியின் போது அண்ணாவியார் விருத்தத்தைப் பாடி ஆட்டம் தொடங்கி முடியும் வரைபாடிக் கொண்டே வழிநடத்த குழுவினர் அடிக்கடி “தரு” பாடிக் கொண்டே ஆடுவார்கள். அதிகமாக பொல்லடிப் பாடல்கள் கீழ்வரும் இசை (தரு) வடிவிலே அமைந்திருப்பதால், இத்தருக்களைப் பார்ப்போம்.

“தந்தனத் தான தனதானா

தந்த தான தந்தன தானானா....”.

“தந்தனத் தான தந்தனை

தினதான தந்தினத் தந்தினா”

“தந்தநதி நாதிநதி நாதிநதி நானா

தினநாதி நாதந்த நாதந்த நானா

தந்தநதி நாதிநதி நாதி நானா

தின நாதி நாதந்த நாந்த நானா”

“தன்னன்னை நானே நேதன

தன்னன்னை நானா நேதன

தன்னன்னை நானா நே

“தானே தந்தன நா நானே தன
 தானே தந்தன நா நானே தன
 தந்தனத் தானே தின தானே தன
 தானே தந்தனத் தாநானே”

என்ற விருத்திங்கள் இறைவனையும் அவன் தாதர் முகமது நபி (ஸல்) அவர்களையும் இறைநேசச் செல்லவர்களையும், ஊர்ச்சிறப்புகளையும், இயற்கை வளர்களையும், அழகினையும் வாழ்த்தி ஏற்றிப் போற்றி நிற்பதைக் காணலாம். உதாரணத்திற்குச் சில விருத்தங்கள்

“ஆதி முதல் அந்தமாக
 அழைத்து வரும் யாறகுலே...ஓ....
 அந்தரம் விளங்கி எங்கும் புகழ்
 சிந்தி ஒளியாய் வரும் யாறகுலே...ஓ.....
 “மனமுடனுறங்கல் செய்யும்
 மம்மதலி பாதுசந்தாவே
 நெறிமுறை தவறாச் செங்கோல்
 நடத்தினீர் இதற்கு முன்னர் ...ஓ.....
 “ ஏழைக்கிரங்கி முகம் பாரும்
 வியாவல் ஹம்து எனும்
 கொடி நிழலில் சேரும்
 செந்நெற் களனிகள் சீர்பெற்றிலங்கும்
 சிறப்பான நிந்தவூரிலே....ஓ.....
 வங்காள விரிகுடா வாழ்த்தொலி கூறிடும்
 வளமான நிந்தவூரிலே....ஓ.....

மட்டமன்முனைப்பற்று பாலமுனை அ.லெ.வெள்ளத்தம்பி அண்ணாவியாரின் களிகம்புப் பாடல்கள் சில பின்வருமாறு

ஓத்தமல்லி
 விருத்தம்
 சீர்கொண்ட மேனியும்-மாறாத
 செல்வச் சிறப்பழகும்
 நேர்கொண்ட மேகக்கொடை
 மெய்ஞாங்க கருத்தங்-கண்டு

நேர்கொண்ட சொர்க்கத்தின்
எந்நானும் செம்பாய்தனில்
திலந்துறங்கும் சீர்கொண்ட
கொங்கை மடவார்கள்
போற்றும் முகமதுவே

தரு

“தந்னனத்தானானே தனதனத்
தானினம் தானானே
தந்னனத்தானானே தனதனத்
தானினம் தானானே

பாட்டு

ஆஸம் படைத்தவனே-புகழ்
ஆனும் ரகுமானே
காலமும் உள்ளவனே-கிருபையாய்
காத்தருள் ஆண்டவனே

வள்ளல் முகமதோடு-அவர்கள்
வரிசையாய் நால்பேரையும்
உள்ளகத்தே இருத்தி-அனுதினம்
ஓதிப் புகழ்ந்திடுவோம்

அன்டர் புகழ்போற்றும்-உசனார்
அங்கே யிருக்கையிலே
வன்டன் எசிதுடைய-படை
வந்து சுற்றி வளைந்ததுவே.

அந்தச் சமயத்திலே-அலியக்பர்
ஆத்தரமத்தோ டெழுந்து
முந்தியே போர்செய்யவே-ஒருவன்
முன்னிதாய் வெட்டிவிட்டான்

தன்னுடனே பிறந்த-அலியக்பர்

சயிதாய்க் கிடப்பதனை
மன்னர் அத்துல்காசீம்-அவர்கள்
கண்ணினால் கண்டெழுந்தார்

நொந்து படைக்களம் போய்-அவரை
நொடிக்குள் எடுத்துவந்து
அந்தக் கருபலாவில்-அனைவரும்
கூட்டியடக்கினரே... என்று அப்பாடல் தொடரும்.

கப்பல் பாட்டு

தரு
வாகிலாகா இல்லல்லாகா
இல்லல்லாகா
முகமதூர் சூலுல்லாகீ
சூலுல்லாகீ
பாடல்
ஆசைக்கடல் பொங்கிநின்று
அலிபுலாம்யீம் மொழிதிரண்டு
ஓசையதில் வலம்புரியாம்-அதினும்
ஓடும் கப்பல்முகமதீயாம்

துடிப்பு

பிரதான நாகுக்குப் பெரிதான கப்பல்
பலவீடு யழுகூத்துக் திருவாசல் நோக்கி
அதிதான வேதமது பொறுக்கானும் இஞ்சில்
அதுவான சரக்கெல்லாம் மெதுவாக ஏற்றி
நெறியான கக்குடைய துநிஜி விரிலும்
நேரா மலைக்குற்றில் கும்பாசை வைத்து
குறிப்பான தானமது காப்பாகவுசெனில்
குல்கூ அல்லூ என்று ஓவோர் கப்பல்

பாடல்

அஞ்செழுத்து பஞ்சவர்ணம்(இல்லல்லாகூ)

அவதாரமென் றாடிடுவார்(இல்லல்லாகூ)

பிஞ்செழுத்து பளபளவெனவருவம்(இல்லல்லாகூ)

பிசகாமல் நின்றசையுதுபார்(இல்லல்லாகூ)

துடிப்பு

முத்து முகப்பனி முச்சந்தி வாசல்

முதலோன் முகமது மீகாயிலங்கே

பத்து விளக்கொன்று கயிற்றுன் ஒத்தில்

பத்தாகி கப்பல் கொடியும் பறக்க

முத்துக் கலிமா சித்திரக் கண்ணார்கள்

செங்கமலர் மாமதியும் நின்று விளையாடும்

மத்தியின் மதிமுத்து தொட்டில்நடுவே மான்றாம்

முகையத்தீன் நின்றாடுதையா

(லாகிலாகா.....இல்லல்லாகூ....)

என்று தொடரும். மேற்கறுப்பட்ட விருத்தங்களும், தருக்களுக்கும் ஏற்ப பாடப்படும் பாடல்கள் அக் காலக் கிராமத்து முஸ்லீம் மக்களிலே இரண்டறக் கலந்திருந்த சமயப்பற்றையும், முஸ்லீம் பெண்கள் அணிந்த நகை நட்டுக்களையும், ஊர் சிறப்பையும் கிராமத்து எழிலையும் வளாத்தையும் இறைநேசச் செல்வர்கள் பற்றியும் எடுத்து இயம்புவனவாக அமைந்திருக்கும்.

பாடல், புலவர் என்ற சொற்களைக் குறிக்கும் ஒத்தசொல் “கவி” எனத்தமிழில் குறித்து நிற்பினும், கிழக்கு, வடக்கில் ஒரு வகையான நாட்டார் பாடல் வடிவத்தைக் குறித்து நிற்பதும் “கவி” ஆகும். இப் பாடல்வகைகள் தமிழ் மக்களிடையேயும் அதிகமாகக் கிழக்கிழங்கை முஸ்லீம் மக்களிடையேயும் காணப்படும். வளர்ந்தோர்க்கான ஒரு பாடல் வகையாகும். இப் பாடல்கள் பல்வேறு பொருள் பற்றிப் பாடப் பட்டாலும் பெரும் பாலும் காதல் கருத்து சார்ந்தவை யாகவே பார்க்கப்படுவதுண்டு என்று சிவத்தம்பி, சி.சந்திரசேகரம், எம்.ஏ.நு.மான் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். தாய் மகள் உரையாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைவதைக் காணலாம்.

“ஆற்றுக்கு அக்கரையால்
ஆசைக் குழல் ஊதுதம்மா
தங்கு தில்லைத் தரிக்குதில்லை – நான்
தன்னிக்கு போய்வரட்டோ? மகளின் மனக்கிடக்கையை
அறிந்த தாய்

“தன்னீருக்குப் போமகளே
தரியாமல் வாமகளே
கண்ணுக்கு உசந்தவரைக்
கடைக் கண்ணாலும் பார்க்காதே”

என்று புத்தி கூறுவதும் பல ஏக்கர் வயல்களுக்குச் சொந்தமான வயல்களில் காணப்படும் பரனே “புரை” என்பதாகும் அப்படியான மரைக்காரின் புரை அருகில் மானையும் மரையையும் சுட்டு மக்களுக்கு பகுந்தாலிக்கப்போகிறார், மரைக்கார் என்பதனை கவி பாடும் கவி.

“மான் மரையும் சுட்டு
மரைக்கார் பொரையடியில்
பங்கு போட்டு வைச்சிருக்காம் - நமக்கு
பகுந்து தரப் போறதுக்கு”

என்று கிராமிய மண்வளச் சொல்லுடன் மகிழ் வறப்பாடும் கவி மனதுக் கினிக்கிற தல்லவா?

வேளாண் மைப் பயிர்
செய் து, வேலியாய்
அரணிருக்க காதலியைக்
கைப் பிடிக் க ஏங் கும்
இளைஞின் உள்ளத்
துணர்வை உவகையூட்டும்
கவியூற்றாக வடித் து,
சு டை வ டே ய டோ
பருகச்சொல்லும் கவியிதுவே?

“அலிக்கம்ப வட்டையிலே

அஞ்சேக்கர் செஞ்சிருக்கன்
தாலிக் கோடிவாங்க என்ற
தங்கமயில் நாகருக்கு”

வேளாண் மை செய்யும் வயலே வட்டை ஆகும்
ஏழைக்கிராமத்துப் பெண்ணொருத்தி கதிர் பொறுக்கி வாழும்
மனத்திடத்தை தெளிவாகக் காட்டும் பின்வரும் கவி

“கதிரு பொறுக்கி
காலமெல்லாம் வாழ்ந்தாலும்
மானமழிஞ்சி தெண்டா – நான்
மறுகணமே மாஞ்சிடுவன்”

என்பது மயிர் நீத்த கவரிமான் வாழாது என்ற இஸ்லாமிய
ஓழுக்கத்தின் மேல் கொண்ட உறுதிப்பாட்டை சிறப்பாக
எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

எரிக்கும் வெயிலில் ஏருமைகளோடு போராடும் விவசாயி,
மனைவியின் மேல் வைத்துள்ள பாசத்தினால் நினைவு கூறுமிக்
கவியை கவனிப்போம்.

“நடவாக் கிடாமாடும்
நானுமிந்தப் பாடுபட்டால்
காயாப் பழங்கலுமென்
கண்மணியும் என்ன பாடோ?”

(கிடாமாடு - ஏருமை மாடு) பெரும்பாலும் இருமதக் கவிகளிலும்
அதிகமாக விரவியிருக்கும் தலைவன் தலைவியைத்தன் நெஞ்சோடு
கவரல், காதலின் வெளிப்பாடுகள் இரு பாலாருக்கும் (தலைவர்,
தலைவி) கருத தொருமித்த உணர்ச்சிகள் கூடிப் பிரியும்போது
குறிப்பிடும் இரவு பகல் குறிகள் பிரிவாற்ற உணர்வுகளை உமிந்து
நிற்கும் உள்ளங்கள் உடன் போக்கு (காதலன், காதலியைத்துாக்கிக்
கொண்டு போதல்) போன்ற விடயங்களை விளக்க பலநாறு கவிகள்
பாடப்பட்டுள்ளதனைக் காணலாம். அவற்றில் சிலவற்றை ஆராய்வோம்.
தலைவன், தலைவியைச் சந்திக்க வழி கேட்க எவ்வாறு வரவேண்டும்
என்று தலைவி கூறுவதாயமையும் இப் பாடல்கள்

தலைவன்:- சுற்றிவர வேலி
 சுழலவர முள்வேலி
 எங்குமொரு வேலி
 எதால் புள்ள நான் வரட்டும்
 தலைவி:- வெத்திலையைக் கைப்பிடித்து
 வெறும் புளகை வாயிலிட்டு
 சுன்னாம்பு வேணுமென்று
 சுற்றி வரலாகாதோ,

என்று கூறுவதும் இது போன்று இல்லாமியக் கவியில் தலைவன், தலைவியிடம் காசிதரட்டோ, கதைத்திருக்க வரட்டோ, தாது அனுப்பவோ என்று கேட்க தலைவி எப்ப வரவேண்டும் என்று கூறுவதாயமையும் பாடல்கள்

அவன்:-காசி தரட்டோ மச்சி

கதைத்திருக்க நான் வரட்டோ?
 துது வரக் காட்டிடட்டோ? இப்போ
 சொல்கினியே உன் சம்மதத்தை?

அவள்:-மச்சானே இன்பம் மணக்கின்ற சீராவே

உச்சால சாய -வாப்பா உறுகாமம் போகிறாரு”

குரியன் மேற்குத் திசையை நாடும் நேரம் வெயில் குறையத்தான் வாப்பா உறுகாமம் போகார். இதுதான் சரியான நேரமென்று சாடை காட்டுவதாக அமைகிறது.

காதலி காதலனைக் காணத் தூதனுப்புவது போல் அமைந்த இப்பாடல் “ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா

அவரரக் கண்டாற் சொல்லிடுங்கோ

பூவரசங் கண்ணியொன்று

பூ மலர்ந்து வாடுதென்று”

என்று கூறுகிறாள். ஊர்த்தலைவரைத்திட்டும் வசைக் கவியாகக் பின்வரும் பாடல் அமைகிறது.

“வெள்ளி எரிஞ்சி

விளக்கடியில் விழுவது போல்

தலைமை நெறிச்சி

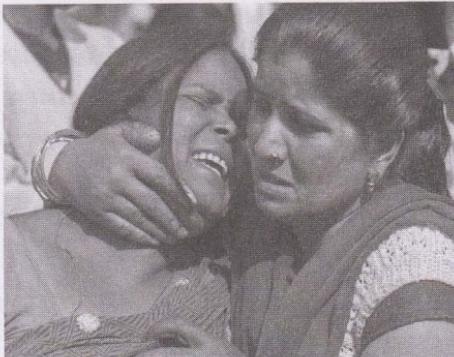
தலைவாசலில் விழுமடா”

கவிகள் மிகுந்த கவித்துவ அழகுடன் காணப்படுவதுடன் பல்வேறு விடயங்களை விளக்குவதாய் அமைவதைக் காணலாம்.

கிராமத்து உள்ளக்கள்

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

மழலை வரவை மகிழ்ந்து தாலாட்டுப்பாடும் மனிதர் மரணத்தை அழுது ஒப்பாரி பாடுகின்றார். இவ்விருபாடல்களையும் பெண்ணினமே பாடிநிற்கும், எழுத்தறிவற்ற படிப்பு வாசனை யற்ற பெண்கள் காலங்களை காலமாக்கத் தமது உள்ளத்தை உணர்வுகளை எதிர்பார்ப்புக்களை வெளிப் படுத்தும் களமாக ஒப்பாரிபாடச் சாவீட்டினைப் பயன்படுத்துவார் உறவினரிடைய நிலவும் பிரச்சனைகளையும் பாடலாக வெளியிடுவார். ஒப்பாரி அக்காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தே விரவிக் கிடந்ததை பாடல் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றது. இறந்தவருடன் உறவு முறையின் அடிப்படையில் பேசும் ஒரு கூற்றாக அமைவது

என்ன ஆளவந்த ராசாவே – மனைவி

என்னைப் பெத்த சீதேவியே – மகள்

என்ற மகனே – தாய்

என்ற மகனே – தாய்

என்ற பிறவியரே – சகோதரி

நான் பெறாமகனே – பெரிய சிறிய தாய்மார்,

இவ்வாறு விளித்து ஓர் ஒசை ஒழுங்குடன் பாடுவார்கள். இதைக் கேட்பவர்க்கும் துக்கம் தொண்டையை அடைக்கும். சிறுவயதில் இறந்து போன மகனைப் பார்த்து தாய் பாடுவது

என்ற மகனே

பத்துக் கட்டுப் பனை யோல

நீ படிக்கும் சுருள் ஓல

படிப்பாய் என்றிருந்தேன்

படித்து முடிய முன்னே

பாலனுன்னை ஒப்படைத்தேன்.

என்றும் இளந்தாரியிறந்தால்

நிராமத்து உள்ளக்கள்

வாஸைப் பராய மல்லோ
 வயதுமிகச் சொற்பமல்லோ
 தாலிக்கோர் நாட்பார்க்க
 காவுக்கோர் நாளாச்சோ
 கூறைக் கோர் நாட்பார்க்க
 கொள்ளிக் கோர் நாளாச்சோ,
 என்றும் பாடுவதைக் கேட்கலாம் மனைவியின் ஒப்பாரி,
 “பயறு வறுத்தினமோ ஜயா என்ற ராசாவே
 துறையே துரைவடிலே உனக்கு
 வாய்க்கரிசி போட்டினமோ
 உன்னை இழந்ததனால்-என்
 உதரமெல்லாம் பதறுதையோ”
 என்றும் பாடுவர்.

தாயிறந்தபோது,
 என்னப் பெத்த சீதேவியே
 கப்பல் சுணங்கிவரும் அம்மா
 நீங்கள் போட்ட கடிதம் முன்னவரும்
 நான் கடிதத்தைக் கண்டவுடன்
 கண்ணீரை இறக்கிவிட்டேன் என்றும்
 தந்தை இறந்த வேளா,
 ஜயாந் வாற வழியிலையோ
 என்ற கண்ணுக்கு
 வழிமறித்து நில்லனையா
 நீமாண்ட இடத்திலையோ
 மாமரமா நில்லனையா
 வேலி அருகிலயோ நீ
 வீரியமாய் நில்லனையா
 என்றும் சகோதரி இறந்தபோது தங்கை பாடுவது,
 என்ற பிறவியரே
 நீங்க பாயில் படுக்கயில்ல
 பத்து நாள் செல்லயில்ல
 சிவனை வணங்கியல்லோ – நான்

சிவ பூசை செய்துவந்தேன் - என்ற பிறவியரே
 நீங்க தெருவில் கிடந்தாலும் - நான்
 உங்கள் தேரிலே கூட்டிவர அக்கா
 நாம் கூட்டில் இருந்தமம்மா - எங்கடை
 கூடு கலைஞ்சத்தக்கா :-

என்றும், மூல்லைத்தீவு யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டி முதூர் போன்றே
 இடங்களில் ஒப்பாரி பாடுவர். கிழக்கிலங்கையில் தாயாரின் ஒப்பாரி.
 பொன்னான மேனியிலே-ஒரு
 பொல்லாத நோய் வந்ததென்ன?
 தங்கத் திருமேனியிலே-ஒரு
 தகாத நோய்வந்த தென்ன?
 பொன்னும் அழிவாச்சே - உன்
 பொன்னுயிருந் தீங்காச்சே
 காசு அழிவாச்சே-உன்

கனத்த உயிர் தீங்காச்சே-என்றும்
 கணவன் இறந்தால் மனைவியின் ஒப்பாரி,
 முத்துப் பதித்த முகம்
 முதலிமார் மதித்த முகம்
 தங்கம் பதித்தமுகம்
 தரணிமார் மதித்த முகம்
 தாலிச் சரடிமுந்தேன்-நான்
 தங்கப்பொன் மாற்றிமுந்தேன்
 முத்துச் சரடிமுந்தேன்-நான்
 முருக்கம் பூப் பட்டிமுந்தேன் -- என்றும் பாடுவதனைக் காணலாம்.

நாட்டார் இலக்கியங்களில் பழமொழிகளின் வகிபாகம்

நாட்டார் இலக்கியங்களில் ஒன்றாக மினிரும் பழமொழிகள்
 பற்றித் தமிழின் தொன்மை இலக்கண நூலான தொல் காப்பியத்தில்
 முதுமொழி, முது சொல் ஆகிய இரு சொற்களும் பழமொழியைக்
 குறிப்பனவாய்த் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய

பழமொழிகள் சமூகத்தின் அனுபவ அறிவையும் அறிவுக்கூர்மையும் காலங்காலமாக விளக்கிவரும் சிறு வாக்கியங்களாகும். இப்பழமொழிகள் உவமை கூறவும் ஒரு விடயத்தை விளக்கவும் மற்றவர்களைத்திருத்தவும் எனப்பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அன்றியும் இத்தகைய பழமொழிகள் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டினைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கருவியாகவும் செயற் படுகின்றன. இதனாடிப்படையில் அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களும் சமுதாய மரபு நிலையில் பெறப்பட்ட நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் அடங்கிய தொகுதியான சமூகப் பண்பாட்டை விழுமியங்களைப் பார்க்க முடிகின்றது. பழ மொழிகள் தொடர்பாக வழங்குகின்ற “பழமொழி பொய்த்தால் பழஞ்சோறு சடும்” எனும் இப்பழமொழியானது சமூகப்பெறுமதி அதன் அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி விடுகின்றன. இப்பழமொழிகள் தொன்று தொட்டு வாய் மொழியாகவே வழங்கி வருபவை. தமிழில் எழுத்திலக்கியங்கள் கிடைக்கப்பெறும் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரையிலான இலக்கியங்கள் இல்லையெனுமளவிற்கு இவை செல்வாக்குப் பெற்றிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பழமொழிகள் பற்றிச் சங்கப்புலவரான செல்லூர்க்கோசிகன் கண்ணனார் குறிப்பிடுகையில் “குழந்தைப் பேறுடையோர் இம்மையிழப் புகழும் மறுமையில் வீடு பேறும் அடைவார்” என்பதனைப் பல்லோர் கூறிய பழமொழி எனக் குறிப்பிடுகின்றார். சங்கம் மருவிய காலத்தில் முன்னுரையனரால் இயற்றப்பட்ட “பழமொழி நானாறு” என்னும் நூல் தமிழில் முதன் முதலாக அதிக எண்ணிக்கையில் பழமொழிகளை ஒரே தொகுப்பில் கூறும் நூலாகும். இலங்கையில் முதன்முதலில் பழமொழிகளை 1843 இல் “பீற்றர் பேர்சிவெல்” என்பவரே தொகுத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “பழைய மொழியே பழமொழி இது பழமையும், எளிமையும், இனிமையும் நிறைந்தது” பழமொழிகளைக் கொண்டு மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரீகத்தையும் அறியலாம் என்று திருமதி கிருஷ்ணர் சஞ்சீவியும், நல்ல பொருட்செறிவும் ஆழந்த கருத்துமுடைய சொற்றொடர்கள் மக்களின் அனுபவப் பிரிவாகவும் நீதி மொழிகளாகவும் வாழ்வின் பல்வேறு விடயங்களையும் சுட்டிக்காட்டி

மக்களுக்கு அறிவுபோதிப்பனவாகவும் மக்களின் மொழிநடையில் அமைந்தனவாகவும் உள்ள வசனங்களைப் பழமொழிகள்” எனப் பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியச் செய்யுள் அதிகாரம் 177 பின்வருமாறு கூறுகின்றது. “நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்:.” இதன் படி முதுமொழியானது நுப்பமும், சுருக்கமும் தெளிவும், எளிமையும் உடையதாய் குறிப்பிட்ட கருத்தை உணர்த்துவதற்குத் துணையாக ஒரு குழலில் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாகும்.

இப்பழமொழிகள் உருவாக்கப்பட்ட குழலில் மட்டுமன்றி பயன் படுத்தத்தக்க பொருத்தமான சூழல்களில் எல்லாம் கையாளப்படுவது இதன் சிறப்பம்சங்களுள் ஒன்றென்னலாம். இப்பழமொழிகள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது அறிவுரை கூறுவதற்காக கண்டிப்பதற்காக கட்டளையிவதற்காக வெறுப்பு கோபம் ஆத்திரம், மகிழ்ச்சி, துக்கம் முதலான பல்வேறு உணர்வுகளைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதற்காக உடன்பாடு, உடன்பாடின்மை முதலான பண் புகளை உணர்த் துவதற் காக, கேலி செய் வதற் காக, பாராட்டுவதற்காக, வசை கூறுவதற்காக, கருத்துக்களை மேலும் வலியுறுத்தவதற்காகவும் சொல்பவனின் உச்சரிப்பு முறைமை, ஒலியமுத்தம், பாவனை, தொனி, பயன்படுத்தப்படும் குழல், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றின் அடிப்படையில் பழமொழிகளின் அடிப்படைப் பொருள் புரிந்து கொள்ளப்படலாம். பழமொழிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவில் தோன்றிய பழமொழிகள் இவை என்றோ இலங்கையில் தோன்றிய பழமொழிகள் என்றோ பிரித்துப்பார்க்க முடியாத அளவில் எல்லாச் சமூகத் திடையேயும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. மனித உறவுகளின் பாசம் பற்றியும், தாய், தந்தை, சகோதரன், மாமன், மாமி பற்றியும் பிறந்த பதிய குழந்தையின் இயல்புகள் பற்றியும் பழமொழிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வகையில் எடுத்தாளப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உதாரணமாக

“புலிக்குப் புலிதான் பிறக்கும்”

“அப்பனுக்குப் பிள்ளை தப்பாமல் பிறந்திருக்கான்”

என்றும் யாழ்ப்பாணம், வன்னி மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலும் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. சில பழமொழிகள் பிறப்பையும் அதனால் உண்டாகும் உறவு, பரம்பரைச்சிறப்புக்களையும் எடுத்தியம்பும்.

“எட்டாம் மாதம் எட்டியடி வையகனே”

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”

“தொட்டிற் பழக்கம் சூகோடு வரைக்கும்”

ஆகிய பழமொழிகள், ஆரம்ப காலத்தில் எற்படும் பழக்கவழக்கங்கள் இறுதி வரை நிலைக்கும் என்ற போதனைக்கருத்துக்களையும் கூறுகின்றன.

“கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்”

“கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு”

என்பவைகள் இளமையில் கற்பது என்றும் மறவாது. எல்லை கொண்ட வாழ்க்கையில் எல்லையில்லாதது கல்வி என்ற விடயங்கள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

“அயலூர் அழகனை விட நம்முர் முடவன் திறம்” என்பது அயலூரில் வாழும் அழகுள்ள மாப்பிள்ளையை விட ஊனமுள்ள வனானாலும் உள்ளூர் மாப்பிள்ளைக்கும் கல்யாணம் செய்து வைப்பது சிறந்தது என்பதனையே இப்பழமொழி சுட்டி நிற்கின்றது.

“கோத்திரமறந்து பெண்கொடு பாத்திரமறந்து பிச்சையடு”

“கடன் வாங்கிக் கலியாணம் செய்யாதே”

“ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கல்யாணத்தைச் செய்”

திருமணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர், ஆதலால் ஓருவரின் குலம் கோத்திரம் அறிந்து தான் பெண்கொடுத்தலும் எடுத்தலும் வேண்டும், மணம் முடிக்க கடன் படுதல் தவறானது, இரு உள்ளங்களை இணைத்துத் திருமணம் என்ற நல்ல காரியத்தைச் செய்து முடிக்க பொய் சொல்லலாம். அது பாவமன்று என்று இப்பழமொழிகளும்,

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம்”

“கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புரிசன்”

“வேண்டாப் பொண்டாட்டி கைப்பட்டாலும் காஸ்பட்டாலும் குற்றம்”

என்னும் பழமொழிகள் எமையீன்ற தாயும் தந்தையுமே நாம் கண் கண்ட தெய்வங்கள் என்பதையும் கல்லாதவனாயிருந்தாலும் புல்லுருவானவனாயிருந்தாலும் கணவனே கண் கண்ட தெய்வம் என்பதனையும் இல்லாள் மேல் இரக்கம் இல்லாமையுள்ள

கணவனொருவன், அந்த இல்லாக்கிழத்தி செய்கின்ற சிறுசிறு தவறுகளையும் பெரிது படுத்துவான். என்பதனையும் “மேற்போந்த பழமொழிகள் காட்டி நிற்க, அடுத்து சமூகத்தின் உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி தமிழர், முஸ்லிம்களுக்கிடையே பொதுவாக நிலவுகின்ற பழமொழிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த அந்த சமூகத்திற்குரிய உணவுப்பழக்க வழக்கங்களை விளக்குவதாகக் காணலாம்.

“உப்பில்லாப்பண்டம் குப்பையிலே”

“உண்டுருசி கண்டவனும் பெண்டுருசி கண்டவனும் விடமாட்டான்”

“சோறு கண்ட இடம் சொர்க்கம்”

“ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி”

“உண்டு கெட்டவன் சோனகன்”

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கோழி வளர்ப்புத் தொழில் தொடர்பான பழமொழிகள் சில:

“கோழி மிதிச்சு குஞ்சு சாகாது”

“கோழியும் நம்மட புழங்கலும் நம்மட”

“கோழி திண்ட கள்ளனும் கூட நிண்டு உலாவுவான்”

மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் தமக்குண்டான அனுப வங்களைப் பயன்பாடகளைப் பலவேறு சந்தர்ப்பங்களில் பின்வருவன போன்ற பழமொழிகளால் கறுவர்.

“துறை தெரியாமல் தோணி விடாகே”

“தோணியும் தட்டக் கொல்லாவும் தட்டும்”

“நன்டு கொழுத்தால் பொந்திலிராது”

“இறால் போட்டு சுறா பிடிக்கிற மாதிரி”

“சீலையை வித்து சீலா வாங்கு”

“சிறுமீனெல்லாம் பெரு மீனுக்கிரை”

“ஆத்தில பேத்தை கழிவு ஊரில் நீ கழிவு”

ஏனைய தொழில்கள் தொடர்பான பழமொழிகளும் வழக்கிலிருப்பதைக் காணலாம். அவற்றில் சிலவற்றை நோக்கலாம்.

“அளவை நிறுவையை அல்லா கேப்பான்”

“இருக்கிறவன் சரியாயிருந்தால் சிரைக்கிறவன் சரியா சிரைப்பான்”

“வக்கற்றவனுக்கு வாத்திவேலை, போக்கற்றவனுக்குப் பொலிஸ் வேலை”
 “பல மரம் தொட்ட தச்சன் ஒருமரமும் வெட்ட மாட்டான்”
 “கோக்கிமார் கூடி குப்புப் பழுதாய்ப் போனமாதிரி”
 “தன்னைப் புனுகாத கம்மாளனில்லை”

சமுதாயத்தின் சமூகம், சாதி அமைப்பினை வெளிப்படுத்தும் பழுமொழிகளும் உண்டு.

“அம்பட்டன் குப்பையைக் கிளாறுக்கிளாறு மயிர் தான்”
 “பள் புத்தி பதினெட்டுப் புத்தி”
 “நட்வென் பிள்ளைக்கு நொட்டியா காட்ட வேணும்”
 “முக்குவனுக்குப் புத்தி முறங்காலுக்குக்கீழ்”
 “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு”

சமூக மதிப்பீடுகளை எடுத்தியம்பும் பழுமொழிகளை அடுத்து பாக்கலாம்.

“ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்தி மத்திமம்”
 “இவன் ஒரு சரியான செக்கு மாடு”
 “என் என்னும் முன்னே என்னைய் என்று நிற்பான்”
 “முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்”

மேலும் சமூக நியதி, பண்பாட்டம் சங்காளை எடுத்தியம்பும் பழுமொழிகள்

“அச்சாணி இல்லாதேர் முச்சானும் ஓடாது”
 “இரண்டு கைகளையும் தட்டினால் தான் ஓசை”
 “சுட்ட மன்னும் பச்ச மன்னும் ஓட்டாது”

உலகியல் போக்கிற்கேற்ற நடத்தைப் பாங்குகள், ஊரோடு ஒன்றிவாழும் நிலைமைகளையும் வெளிக்காட்டுவதாய் அமையும் பழுமொழிகள்

“அடிக்கிற கை தான் அணைக்கும்”
 “ஆழம் தெரியாமல் காலை விடாதே”
 “ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு”
 “காலத்திற்கு ஏற்ற கோலம்”
 “மலிந்த சரக்கு சந்தைக்கு வரும்”

மற்றும் பெண்களின் சமூக நிலை குறித்தும் பழுமொழிகள் பேசப்படுகின்றது. அவைகள் பெரும்பாலும் யாவரும் அறிந்தது போல ஆண் மேலாதிக்கச் சூழலிலேயே வெளிப்பட்டு நிற்றலைக் காண்பதோடு பெண்ணின் பெருமை பேசுவதான் பழுமொழிகளையும் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக

“கூந்தல் நெடுத்தவள் குடிவழிக்கு ஆகாது”

“தாய் எட்டடி பாய்ந்தால் மகள் பதினாறுடி பாய்வாள்”

“பொம்பிள்ளா சிரிச்சாப் போச்சி போயிலை விரிச்சாப் போச்சி”

“பெண் புத்தி பின் புத்தி”

“அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெற்கு”

என்பன போன்ற பழமொழிகளையும் பெண்ணின் பெருமை பேசுவதான் பழமொழிகளாக,

“தாய் பொறுக்காததை ஊர் பொறுக்குமா?”

“தாய் சொல்லை தட்டாதே”

“அஞ்சாங்கால் பெண் பிறந்தால் அடுக்கு சட்டியும் பொன்னாகும்”

போன்றனவும் அமைவதை காணலாம்.

மனித சமுதாயத்தினரிடையே காணப்பட்ட செய்யப்படும் தொழில் முறைகள் பற்றியதான் பழமொழிகளும் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றன. குறிப்பாக விவசாயத்தொழில், மந்தை வளர்ப்பு தொழில், கோழி வளர்ப்புத் தொழில், சேனைப்பயிர்ச் செய்கை, மீன்பிடித் தொழில், ஏனைய தொழில்கள் என்ற வகையில் தொழில்கள் தொடர்பான பழமொழிகளை பின்வருமாறு நோக்குவோம்.

விவசாயத் தொழிலை பொறுத்த வரையில் நெற்செய்கையானது முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

“ஆடி விதை தேடி விதை”

“ஆடி உழவு தேடி உழு”

“மாடு முக்கிவாழ வீடு நக்கிப் போகும்”

“வாழை நடுகில் தாழ நடு”

“தென்னை நடுகில் தெரிய நடு”

போடிமார் நெற்செய்கையில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். வயற் காணிகளுக்கு சொந்தக்காரர்களாகவும் கூலியாட்களை தம் தொழிலுக்கு பயன்படுத்துபவர்களாகவும் உள்ளனர். மட்டக்களப்பு, அம்பாறை பிரதேசங்களில் அவர்கள் போடிமார்கள் அந்தஸ்திலும்

உயர்வாக கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் குறித்த பழமொழிகள் சில வருமாறு:

“அரை அவணம் போதாது போடியாரே, ஒரு காத்தாடியும் தா என்றானாம்”

“கெட்டாலும் கோடி கிளிஞ்சாலும் பட்டு”

“போக்கணம் கெட்ட போடியாருக்கு ஏக்காளம் கெட்ட பொன்டாட்டி”

மேற்கூறப்பட்ட பழமொழிகள் மூலம் போடி மாநுக்கான சமூக அந்தஸ்தையும், அதேவேளை அவர்களின் அதிகார நிலைமைகளை விமர்சிக்கும் போக்குகளையும் காணமுடிகிறது.

சமுதாய உறவில் பிரிக்க முடியாத அங்கமாகப் பழமொழிகள் விளங்குவதுடன் அன்றாட உரையாடலில் ஒரு பகுதியாகவும், மக்களின் பொதுவான வாழ்க்கை முறைகள், சமுகங்களுக்கான தனித்து வத்தையும் நிலை நிறுத்தி நிற்கின்றன. மக்களின் வாழ்வியலின் சமூக பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கலாசார அம்சங்கள் தொடர்பான தொன்மை ஆய்வுகளில் பழமொழிகளையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாவதுடன் உரியவாறு வழக்கொழிந்து போகாது பாதுகாக்கப் பட்டு வளர்க்கப்படுதலும் அவசியமாகும்.

இதுவரை பழமொழிகள் பற்றி கூறியவற்றை நோக்கின் கற்றோர், கல்லாதோர் மத்தியிலும், நாட்டாரிலக்கிய வகையில் சகலராலும் தக்க சந்தர்ப்பங்களில் தக்கவாறு பயன்பட்டு, தாம் கூற வந்த விடயங்களை அழுத்தம் திருத்தமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் எடுத்தியம்புவதற்கு தக்க கருவியாகவும் பழமொழிகளை பயன்படுத்தல் தெளிவாகின்றது.

நாட்டார் இலக்கியங்களில் விடுகதைகள் பற்றிய நோக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக மக்களிடையே வழங்கிவரும் விடுகதைகள் வாய்மொழி இலக்கியம் என்ற வகைக்குள் அடங்கும். எழுதா

வாக்கியங்களாகிய வாய்மொழிமூலமே விடுகதைகள் மரபுமுறையாகச், சந்ததிசந்ததியாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளதையே இலக்கிய வரலாற்றிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவ்விடுகதைகள், “நொடிகள்” எனவே இலங்கையின் வழக்காற்றின் வரலாற்றில் பயன் படுத்தப்படும் சொற்பதமாகும். தமிழ் மக்கள் வாழும் தமிழ் நாட்டிலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் வடஇலங்கை, தென்னிலங்கை, கிழக்கிலங்கை, மலையகப்பகுதி எங்கிலும் இவ்விடுகதைகள் வழக்கில் உள்ளன. கிராமங்கள் தோறும் வாழும் மக்களிடையே அவர்கள் சிந்தனைகளைத் திறக்கும் திறவுகோல்களாகவும், பொழுதைப் பயன் பாடுள்ளபடி செயற்படுத்தும் பொழுது போக்கு சாதனமாகவும் விடுகதைகள் விளங்குகின்றன. விடுகதைகளின் பின்னணியில் மக்களிடையே காணும் சாதிவேறுபாடுகள், அவர்கள் வழிபடும் தெய்வம், ஒழுக்கம், தொழில்முறைகள் போன்ற யாவும் உணர்த்தப் படுகின்றன. மக்களின் செயன்முறைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், கொள்கைகள், சிந்தனைப்போக்குகள், கோட்பாடுகள் என்பவற்றோடு, மனித இனத்தின் சிந்தனைத் திறனை அளவிட்டு அறிவிக்கும் நுண்ணறிவு, உளச்சார்புக் கருவியாகவும் தொழிற்படுவதன் மூலம் வரலாற்று சான்றாகவும் விடுகதைகள் நின்று விளங்குகின்றன. இந்தவிடுகதைகள் ஒரு சிறுஅடியிலும் அமையும் நீண்ட அடியிலும் அமையும். வினா வடிவிலும் அமையும்.

1. முட்டு வீட்டுக்குள் தட்டுப் பலகை அது என்ன? (நாக்கு)
2. கட்டயன் கறுப்பன் காவெடுப்பான் தலை கீழா அவன் யார்? (பவ்வியறுட்டும் வண்டு)
3. காய்க்கும் பூக்கும் கலகலக்கும் காக்கா தங்க கொப்பில்லை. அது எது? (திராய்)
4. ஒடுவான் ஆடுவான் சித்தப்பன் ஒற்றைக் காலில் நிற்கும் பெத்தப்பன் யார்? (கதவு)
5. ஏறேறு சங்கிலி இறங்கிறங்கு சங்கிலி எட்டாத கொப்பெல்லாம் தொட்டு வரும் சங்கிலி அது என்ன? (முசறு)
6. ஒரு குப்பிக்குள் இரண்டெண்ணேய் அது என்ன? (முட்டை)
7. கொத்து கொத்து ஈச்சங்காய் கோடாலி ஈச்சங்காய் மன்னாருக்குப் போனாலும் வாடாத ஈச்சங்காய் அது என்ன? (பற்கள்)

8. சுட்ட குருவி ஊருக்குப் போகிறது அது என்ன? (பலகாரம்)
9. சூடுபட்டுச் சிவந்தவன் வீடு கட்ட உதவுவான் அவன் யார்? (செங்கல்)
10. செழியில் விளையாத பஞ்ச, தறியில் நூற்காத நூல், கையில் தொடாத துணி அது என்ன? (சிலந்தி வலை)
11. தாடிக் கார மீசைக் காரன் கோயிலுக் குப் போனா வெள்ளைக்காரன் அவன் யார்? (தேங்காய்)
12. நட்டேரி நடுவில் நடுத்தம்பி குழலுதுகிறான் அவன் யார்? (தவளை)
13. பார்வைக்குக் கல்லானவன் பல்பட்டால் நீரானவன் அவன் யார்? (பனிக்கட்டி)
14. கட்டையை கடித்தால் கனிச்சாறு அது என்ன? (கரும்பு)
15. அவள் மெல்ல நடந்தால் நான் தள்ளி கடந்தேன் அவள் யார்? (நத்தை)

இந்த விடுகதைகள் பாடல் அமைப்பிலும் அமைந்துள்ளன. விடுகதையை அவிழ்பவருக்குக் கொடுக்கப்படும் சன்மானம் பற்றியும் நொடிகளில் கேலியாகக் கிண்டலாக அமைவது முன்டு.

உதாரணமாக:- தகதக தங்கம் போல

தாமரை வட்டம் போல

.....

.....

இந்த நொடி அவிட்டவர்க்கு
எட்டுக்கட்டு வெத்திலையும்
எண்ணாயிரம் பாக்கும்
தொட்டுச் சப்பசன்னாம்பும்
செடியார் வீட்டுப்பெட்டை

நாயையும் கட்டித் தாறன்....என அமையும்
நாட்டாரியல் வழக்காற்றிலமையும் விடுகதைகளில் கருத்தாழமுள்ள
மண்வளச் சொற்கள் மலிந்து காணப்படும். அவ்வப்போது சில
விடுகதைகள் பத்திரிகை, சிற்றேடுகள் மூலம் வெளிவந்தாலும்
இலங்கையில் பலபாகங்களிலும் வழங்கும் விடுகதைகளின் தொகுப்பு
இதுவரை வெளிவரவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.

நாட்டாரியலில் நாட்டார் கதைகளின் பங்கு

மனித குலம் தோன்றிய காலத்திலேயே நாட்டார் கதைகளும் ஜனனித்து விட்டன எனலாம். அந்த வகையில் இது மக்களின் செயற்பாட்டையும் அவர்களின் எண்ணக்கருவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகின எனலாம். நாட்டார் கதைகளை பொறுத்த வரையில் இக்கதைகள் எக்காலத்தில் உதித்தவை, யாரால் உருவாக்கப்பட்டவை, எந்த நாட்டில் பிறந்தவையென்று எவராலும் வரையறுத்து அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத வகையில் கால, தேசம் கடந்த நிலையில் நாட்டாரியலில் தொன்மை வாய்ந்தவையாக மிளிர்கின்றன எனலாம்.

முற்காலங்களில் அதிகாரத்தில் இருந்த பிரிவினரின் அந்திகளையும், அக்கிரமங்களையும், சுரண்டல், சூறையாடல்களையும், அடக்கு முறைகளையும், ஒடுக்கு முறைகளையும், மக்கள் விரோத நவாடிக்கைகளையும் வெறுத்த மக்கள் இக்கதைகளுக்கூடாக தமது எதிர்ப்பையும், கண்டனங்களையும் வெளிப்படுத்தினர் எனலாம். இத்தகு மானிட விழிப்புணர்களை மட்டுமன்றி இக்கதைகளில் நீதி, நேர்மை, நியாயம், தர்மம், கருணை, அன்பு முதலான இன்னோரன்ன மனித விழுமியங்களும் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது.

நாடோடிக்கதைகளை பரந்த வகையில் நோக்கும்போது இக்கதைகளில் மிகப்பெரும்பாலானவற்றை மக்கள் பலரும், எவருடைய விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில், தமது புத்தி நுட்பம், உணர்ச்சிச் செப்பம், வாழ்க்கை நோக்கு என்பவற்றுக்கு அமைய தமியல்பாகவே படைத்துக்கொண்டனர் என்பதே முக்கியமானதாகும். நாட்டார் கதைகளைப் பொறுத்த வரையில் இக்கதைகளில் மனிதகுலத்தினை ஆட்டிப்படைக்கும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளும் எண்ணங்களுமே பயின்று வருதலைக் காண்கிறோம். அழுகையும், இரக்கமும், ஏக்கமும், பண்பும், பரிவும் ஆகியன யாவும் நாட்டார் கதைகளில் இடம்பெறுகின்றனவே. என்றாலும் இவற்றில் முனைப்பாக முதன்மை பெற்றிருக்கும் ஓர் அம்சம் மதிநுட்பம் கலந்த வேடிக்கை எனலாம். மக்கள் தமிழை நக்கக்கும் சக்திகளின் மீது கோபம் கொள்வது இயல்பே, ஆனால் இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புணர்ச்சி பல தருணங்களிலே கிண்டலாகவும் கேலியாகவும் வெளிப்பட்டு நிற்றலை நாம் அவதானிக்கலாம்.

நாட்டார் கதைகள் சமுகப்பெறுமதியின் உறைவிடமாக திகழ்கின்றன. இத்தகு நாட்டார் கதைகளில் மனிதர்கள் மாத்திரமல்லாது மிருகங்கள், பறவைகள், கடல், சந்திரன், சூரியன், காற்று, முகில் என்பனவும் பாத்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. இது மனிதர்களுடன் மாத்திரமல்லாது ஏனைய பிராணிகளுடனும் இயற்கையுடனும் மனிதர்களுக்கு இருந்த நெருங்கிய ஈடுபாட்டையும் உறவையும் இவற்றின் மீது அவர்களுக்கு இருந்த அக்கறையையும் நேசத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மானிட வர்க்கம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் கதைகளும், நாட்டார் பாடல்களும் என்றுமே மக்கள் குரலாக ஒலித்து வந்துள்ளன. இத்தகு வாய்மொழி வியாபகமானது சிரஞ்சீவியானது. இக்கதைகளில் இருந்து சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை எல்லோரும் பெரியளவு விடயங்களை கற்று கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது.

நாட்டார் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரேயொரு முறைதான் படைக்கப்படும். அது அங்கிருந்து பல இடங்களுக்குப் பரவிசெல்லும். இந்த வகையில் இத்தகு நாட்டார் கதைகள் பற்றியும் அவை வெளிப்படுத்துகின்ற விடங்கள் பற்றியும் எடுத்து நோக்குவோம்.

நாட்டார் கதைகளில் ஒன்றான “கானல்” என்ற கதையில் ஒரு சிங்கமானது மேற்கை நோக்கி மறைகின்ற மாலைப் பொழுதுச் சூரியனின் ஒளியைப் பற்றி நிறுத்துவதற்காய் ஓடிச்சென்று ஏரியில் விழுந்து இறப்பதைக் காட்டுகிறது. இறுமாப்புடன் கூடிய சிங்கத்தின் நிலை இதற்கூடாக எடுத்தியம்பப்படுகிறது.

மனிதர்களுள் சிலர் நன்றி கெட்டவர்களாக இருப்பதை காட்டும் முகமாக கடுமையான கோடை காலத்தில் பரந்த வெட்டை வெளிப்பரப்பில் சென்று கொண்டிருந்த இருவர் மரமொன்றினைக் கண்டு அம்மரத்தின் கீழ் இளைப்பாறுகையில் “இந்த மலட்டு வெட்டை

வெளியில் நிற்கின்ற இந்த மரத்தினால் மனிதனுக்கு என்ன பயன்? என்று கேட்பதன் வாயிலாக எடுத்து காட்டப் படுகிறது.

மனித உறுப்புகளுக்கிடையிலான பினக்குகளும் சுவாரசியமாக கதைப்பாடல்களில் பாடப்பட்டு வந்திருப்பதனைக் காணலாம். அந்தவகையில் பாதுங்கள் கூறுவதாக, நான் பலமாக இருப்பதாலோதான் இப்பெரிய உடலை சமப்பதாகவும் அதற்கு வயிறு நான் உணவை உட்கொள்ளா விட்டால் உன்னால் ஒரு காலடி கூட எடுத்து வைக்க முடியாது எனப் பதிலளிப்பதாகவும் அமைகிறது.

சமயோசிதமாக உயிர்தப்புவதைக் கூட அ.நினை உயிர்களுக்கூடாக எடுத்தியம்பியிருத்தலை பின்வரும் கதைக்கூடாக காணலாம். அதாவது ஓர் ஒநாயிடம் பிழப்பட் ஆட்டுக்குட்டி சமயோசிதமாக நான் கடைசினேரும் சற்று சந்தோசமாக இருக்கப்போகிறேன். ஆகவே நீங்கள் இசைமீட்டுங்கள் நான் நடனமாடுகின்றேன் எனக்கூறி ஆட்டுக் குட்டி நடனமாடுகையில் அவ்விடத்திற்கு என்ன நடக்கின்றது எனப் பார்ப்பதற்காக வந்த நாய்களை கண்ட ஒநாய் ஓட்டம் பிழித்தது. ஆட்டுக்குட்டி உயிர் தப்பியது. இவ்விதமாக பல்வேறு வகையிலான நாட்டார் கதைகள் மனித வாழ்வின் அம்சங்களை படம்பிடிப்பதாய் அமைகின்றன.

நாட்டார் கதைகள் பொது மதியின் உறைவிடம். இன்னும் சற்று செம்மையாக சொல்வதானால் இற்றை வரை விருத்தியாகி பரவியுள்ள தொழில் நுட்பம், வாழ்க்கைத் திறன், கணிதம், விஞ்ஞானம், பொருளியல், அரசியல் உட்பட்டக் கலைத்துறைகளும் செப்பனிட்ட பொதுமதி தவிர வேறேதும் இல்லை. இத்தகைய பொதுமதியை அடிப்படையாக கொண்ட நாட்டார் கதைகளின் பெறுமதி மிகவும் பெரியது. இவற்றை ஆவணமாக்கலும் அவசியமானதென்பது காலத்தின் தேவையும் ஆகிறது.

நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் பற்றிய பார்வை

செய்தி பரிமாற்ற மூலங்களை இருவகையில் பாகுபாடு செய்யலாம். அவையாவன வாய்மொழி மூலங்கள், எழுத்துமொழி மூலங்கள்

இந்தவகையில் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் அனைத்துமே முதல் வகையில் அடங்கும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டின் மொழியின் செயற்பாட்டின் தன்மைகளையும் அவை குறித்த செய்திகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு பெரிதும் பயன்பட்டு வருபவையாகும். இவை சமுதாயத்தின் சொத்தாகும். எனவேதான் ஒரு சமுதாயத்தின் வெளிப்படாக அவை அமைந்து விடுகின்றன.

இந்த வகையில் கதைப்பாடல் (Ballad) என்பது ஒரு கதையை பாட்டாக பாடுவது இதுவே, இதன் நேரடிப்பொருளாகும். எனினும் கதையைப் பாட்டாகப் பாடுவதனைத்தையும் கதைப்பாடல்கள் என்று தமிழில் கூறுவதில்லை. சிலப்பிதி காரம், கம்பராமாயணம் போன்றவை கூட கதைப்பாடல்கள் வடிவில் கூறுகின்றன. ஆனால் அவை காப்பியங்கள் எனப்படுகின்றன. இதற்கு மாறாக கோவலன் கதை, இராமாயண வில்லுப் பாட்டு போன்றவற்றைக் கதைப்பாடல்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

கதைப்பாடல்கள் குறித்து சரகவதி வேணுகோபால் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறார். “‘ஓரிடத்தில் அல்லது ஒரு மாவட்டத்தில் வழங்கப்பெறும் ஒரு புகழ்மிக்க கதைப்பாடல் ஒருவடிவமாக ஆக்கம் பெறுகிறது. கதையை உள்ளடக்கி விளக்குவதால் கதைப்பாடல் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.’’ இவ்விளக்கம் பொதுவான கதைப்பாடல் குறித்த வரையறையாக அமைய கதைப்பாடல்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளில், வெவ்வேறு முறையில் பெயர் பெற்று வழங்கி வருவதையும் காண்கிறோம். சான்றாக அம்மானை, மாலை, ஏற்றம், கும்மி போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

நாட்டுப்புறவிலக்கிய வடிவங்களில் நீண்ட இலக்கிய வடிவில் கிடைப்பது கதைப்பாடல்களே ஆகும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்குரிய பெரும்பாலான பண்புகளைக் கதைப்பாடல்கள் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகு கதைப்பாடல்களின் தோற்றும் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பே நாட்டுப்புறக் கதைகள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இனக்குழச் சமுதாய மனிதன் தன் அனுபவங்களை பிறருக்கு வெளிப்படுத்தத் தொடங்கிய காலத்திலேயே “கதை” உருவாகியிருத்தல் வேண்டும்.

கதைப்பாடல்கள் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவரான பேராசிரியர்.பெளரா கதைப்பாடல்களில் பல வீரயுக்க காலத் திலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்கிறார். கதைப்பாடல்களை பொறுத்தவரையில் இவை காப்பியங்களுக்கு முன் னோடியானவையாகும். உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் தோன்றியிருக்கின்றன. முதல் காப்பியங்களை ஆராய்ந்தால், அவற்றுள் பல வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த கதைப்பாடல்களிலிருந்தே தோற்றும் பெற்றிருத்தலை அறியமுடிகிறது.

கதைப்பாடல்கள் பழமையானதாகவும் எல்லா நாடுகளிலும் காணப்படக்கூடியதாகவும் இருந்தாலும், இன்றைய நிலையில் உலகம் முழுவதிலும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய கதைப் பாடல்களே கிடைக்கின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கி.பி.16ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி19ம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள நான்கு நூற்றாண்டு காலத்தில் நானுாறுக்கு மேற்பட்ட கதைப்பாடல்கள் தோன்றியுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. தமிழிற் கிடைத்துள்ள கதைப்பாடல்களில் காலத்தால் முற்பட்டது “காகுந்தன் கதை” என்பர். கதைப்பாடல்கள் பல வகையான பெயர்களில் அமைந்துள்ளன. கதைப்பாடல்கள் பாட்டு வடிவில் இருந்தாலும் பல பாடல்கள் கதை என்று முடிகின்றன. இவை தவிர மாலை, கல்யாணம், தூது, சரித்திரம், தபச என்றும் பெயர்களிலும் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவை பெரும்பாலும் புராண இதிகாசச் சார்புடையனவாக அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக புலந்திரக் கனவு, பார்வதி கல்யாணம் முதலான கதைப்பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இத்தகு கதைப்பாடல்களின் பண்புகள் பற்றி மாக் எட்வர்கு லீச் குறிப்பிடுகையில் பின்வரும் பண்புகளை அடையாளப்படுத்துகின்றார்.

1. கதைப்பாடல்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது
2. கதைப்பாடல்கள் பாட்டாகப் பாடப்படுவது
3. உள்ளடக்கத்தாலும், பொருளாலும், நடையாலும், பெயராலும் கதைப்பாடல்கள் மக்களுக்குரியவையாகும்
4. கதைப்பாடல் தனிச் சம்பவம் ஒன்றைப் பிரதிபலிப்பது

5. தற்சார்பற்றது, கதையின் நிகழ்ச்சிப்போக்கு உரையாடலாலும், சம்பவங்களாலும் முடிவை நோக்கி விரைவாக நகரக் கூடியன். மேலும் கதைப்பாடல்களுக்குப் பொதுவான பண்புகள் இருப்பதாக லீச் வரையறை செய்கிறார். அதாவது “கதைப்பாடல்கள் கதை தழுவியது, எடுத்துரைக்கப்படும் எல்லா வகையான கதைகளுக்கும் கதையின் நிகழ்ச்சிப் போக்கு(action) பாத்திரங்கள் (charactors) பிண்புலம்(settings) கரு(theme) போன்றவை முக்கிய பண்புகளாகும். மேற்கண்ட வரையறைகள் கதைப்பாடல்களின் புறவயமான சில பண்புகளைக் கொண்டிருப்பினும், சில உள்ளார்ந்த பண்புகள் நாட்டிற்கும், பண்பாட்டிற்கும், காலத்திற்கும் மொழிக்குமேற்ப வேறுபடுவென என்றே கூற வேண்டும்.

தமிழ் க் கதைப் பாடல் களின் அமைப்பியல் தொடர்பாக எடுத்துக்கொண்டால், வாழ்வியல் முறைகளாக பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு முதலான விடயங்களைக் கூறுவதாகவும் சமுதாயம் சார்ந்த விடயங்களிலே மனித குலம் பற்றியதாகவும் இக்கதைப் பாடல்கள் செப்புகின்ற சொற்களாக பழிவாங்குதல், தற்கொலை புரிதல், வீரச்செயல் புரிதல் பற்றியும் கூறப்படுவதோடு இவற்றிற்கான காரணங்களாக பொறுமை, பொற்குவியலையடைய என்னை, சாதிவேற்றுமைகள் கற்பிக்கப்படுவதை நோக்கமுடிகிறது.

தமிழில் நூற்றுக்கணக்கான கதைப்பாடல்கள் இருப்பதால் அவற்றை வகைப்பாடு செய்வதில் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இருந்தாலும் இவ்வகைப்பாடுகள் அனைத்தையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து ச.சண்முகசுந்தரம் தமிழில் உள்ள கதைப் பாடல்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

1. புராணக் கதைப்பாடல்கள்
2. சமூகக் கதைப்பாடல்கள்
3. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள்

இத்தகு கதைப்பாடல்களின் சிறப்பியல்புகளாக பின்வருவனவற்றை அடையாளம் கண்டு கொள்ளமுடிகிறது.

1. கதையொன்றைக் கொண்டிருத்தல் (**Fable**)
2. நாடகப் பாங்குடன் அமைதல் (**Dramatic Presentation**)

3. நிகழ்கலை வடிவில் வழங்குதல் (Performing Art)
4. பாடுகளம் இருத்தல் (Venue for Performance)
5. பல்வேறு வடிவங்களில் இருத்தல் (Exists Indifferent Versions)
6. திட்டமிட்ட கட்டமைப்பு (Planned Structure)

இந்த வகையிலே இந்நாலின் பார்வையில் எடுத்துக்காட்டாக ஆந்திரமுடையார் கதைப்பாடலை சுருக்கமாக எடுத்து நோக்குவோம். வள் எனியூர் மக்களைத் திருடர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிய ஆந்திரமுடையாரின் வரலாறே இக்கதைப்பாடலாகும். ஆந்திரமுடையார், மாடன் நாடாருக்கும் பொன்னிலங்கியம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் இளமையில் பேரழகுடையவராய்த் திகழ்ந்தார். சுற்றுப்புறங்களில் இவரது அழகின் சிறப்பு பரவியது. ஆந்திரமுடையார் உறவுப் பெண்ணொருத்தியை மணம்முடித்தார். ஒருநாள் அவர் வேட்டைக்குச் சென்று திரும்புகையில் அவரை மதிக்காத மனைவியை, மிதியடியை ஏறிந்து கொண்றார். அவளுடைய சாபத்தால் அவரது செல்வங்கள் அனைத்தும் அழிந்தன. அதனால் ஆந்திரமுடையார் தனது ஊரை விட்டு வள்ளியூர் வந்தார்.

வள்ளியூர் வந்தபின்னர் ஒரு மடத்தின் வாசலில் அமர்ந்தார். அவர் மடத்தாண்டியிடம் தாகம் தீர்க்க தண்ணீர் வேண்டுமென்றார். மடத்தாண்டி தன்மகளை ஆந்திரமுடையாருக்கு தண்ணீர் கொடுக்கும் படி கூறினார். மடத்தாண்டியின் மகள் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் போது அவளது அழகில் அவர் மயங்கினார். அவளையே திருமணம் செய்வதென முடிவும் செய்தார். மறுநாள் தோழர்களுடன் மடத்தாண்டியின் மகளை மணம்பேச வந்தார். ஆந்திரமுடையார் வள்ளியூரில் பல்லக்கில் வந்தபோது ஊர் மக்கள் சாதிமுறையறியாது வருவது யார் என்றும் “நாட்டானுக்கதிகாரம் வள்ளியூரில் உண்டோ? இங்க்கடா பல்லக்கை நிறுத்தடா” என்றனர். ஆந்திரமுடையாரின் வீரர்கள் அடித்துப் பணிய வைத்தனர்.

ஆந்திரமுடையார் மடத்தாண்டியிடம் மகளை மணம்முடித்து மகிழ்ந்திருக்கும் வேளையில் வடநாட்டுத்திருடர்கள் வள்ளியூரில் பலவீடுகளில் புகுந்து பண்ட பாத்திரங்கள், நகைகள், துணிமணிகள், பணம் முதலியவற்றைக் கொள்ளையாடித்தனர். அத்துடன் ஆடு,

மாடுகளையும் களவுடச் சென்றனர். இதைக் கண்ட ஆந்திரமுடையார் திருடர்களுடன் போரிட்டு அவர்களை கொன்று குவித்தார். வள்ளியூர்மக்கள் அனைவரும் திரண்டு திருடர்களை பிடிக்க வந்தனர். திருடர்களை கொன்று குவித்த ஆந்திரமுடையாரைக் கண்டு வியந்து பாராட்டுப் பரிசில்கள் நல்கினர். பின்னர் ஆந்திரமுடையார் நீண்ட நாள் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்து மறைந்தார். அவரது குடும்பத்தினர் அவரது மறைவிற்குப் பின் கோவில் கட்டி வழிபாட்டதொடங்கினர். இக்கதையில் இடம்பெறுகின்ற கதைச்சொல்களை சுருக்கமாக கீழ்வரும் தலைப்புகளுக்கூடாக நோக்குதல் சாலப் பொருத்தமாகும்.

1. திருமணம்- ஆந்திரமுடையார் உறவுப்பெண்ணொருத்தியை மணம்முடித்தது.
2. கொடுஞ்செயல்- தண்ணை மதிக்காத மனைவியைக் கொன்றுமை
3. தண்டனை- மனைவியின் சாபத்தால் ஆந்திரமுடையார் அனைத்து செல்வங்களையும் இழந்தமை
4. இடம்பெயர்தல்- ஆந்திரமுடையார் செல்வங்களை இழந்த நிலையில் வள்ளியூர்செல்லுவதல்
5. தடை- பல்லக்கில் வந்த ஆந்திரமுடையாரை கீழே இறங்கும் படி ஊர்மக்கள் சொல்லுவதல்
6. தடைநீக்கம்- ஆந்திரமுடையாரின் ஆட்கள் ஊர்மக்களை எதிர் கொண்டு பணிய வைத்தல்
7. திருமணம்- ஆந்திரமுடையார் மடத்தாண்டி மகளை மணம் செய்தல்
8. தடை- வடநாட்டுத் திருடர்கள் வள்ளியூரில் புகுந்து கொள்ளையடித்தல்
9. தடைநீக்கம்- ஆந்திரமுடையார் திருடர்களை எதிர்கொண்டு போரிடல்
10. வெற்றி- திருடர்களை கொன்று குவித்து ஆந்திரமுடையார் வெற்றி பெறல்
11. வழிபாடு- ஆந்திரமுடையாரின் மறைவிற்குப் பின்னர் அவருக்கு கோவில்கட்டி அவருடைய மக்கள் வழிபடுதல்

இவ்விதமாக இக்கதையின் முக்கியக்குறுகள் இடம்பெற்று கதை நகர்த்தப்படுவதை நோக்க முடிகிறது. இக்கதையின் கூறுகள் மக்கள்

வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்துள்ளதையும் கதைப்பாடல்களில் இக்கறுகள் வெளிப்படும் தன்மையை கொண்டு ஒரு சமுதாயத்தின் நம்பிக்கைகளையும் பண்பாட்டினையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்திய, இலங்கை சமுதாயங்கள் அனைத்துமே கடவுள் நம்பிக்கை, வழிபாடு போன்றவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளன, கொடுத்து வருகின்றன. இந்த நம்பிக்கை குறிப்பாக நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் வாயிலாக பெரும்பாலும் வெளிப்பட்டு நிற்றலை காணமுடிகின்றது.

கதைப்பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில் இவற்றில் நிகழும் முக்கிய நிகழ்வுகளாக தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் குழந்தைப்பேறு முக்கிய செல்வமாக கருதப்படல், தவசசெயல்கள் கூறப்படல். கனவு நிகழ்ச்சிகள் முக்கிய இடம்பெறல் முதலான விடயங்களை கண்டுணர முடிகிறது.

பொதுவாகக் கதைப்பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில் தங்கள் சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபட்ட வீரர்களை புகழ்ந்து பாடுவதைத்தான் முக்கிய கருப்பொருளாக கொண்டிருக்கும். மதுரைவீரன், முத்துப்பட்டன், மம்பட்டியான் போன்ற சமுகக் கதைப்பாடல்கள் இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். இன்னும் சில கதைப்பாடல்கள் வரலாற்று வீரர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு பாடப்பட்டிருக்கும். வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன், தேசிங்கு ராஜன், ஜவராகாக்கள், கிராமப்பையன் போன்ற கதைப்பாடல்கள் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

புராண வீரர்களை மையமாகவைத்தும் கதைப்பாடல்கள் பாடுவதுண்டு. பெரும்பாலான கதைப்பாடல்கள் ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காகக் கொலையுண்ட மாந்தர்களைப் பாட்டுடை தலைவனாக வைத்துப் பாடுவதுண்டு. இதற்கு முக்கிய காரணம் அச்சமே கொலையுண்ட மாந்தர்கள் ஆவியாக மாறி தங்களை துன்புறுத்துவரோ என்ற ஜயமே அவர்களை இறைவனாக வழிபடுத்த முக்கிய காரணமாக அமைகிறது எனலாம். கொலையுண்ட மனிதர்கள் விரும்பும் பொருட்களையே படைத்து அவர்களுக்கு சாந்தி செய்தால் ஊருக்கோ அல்லது அக்குலத்திற்கோ தீங்கு நேராமல் காக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையே இவ்வழிபாட்டிற்கு முக்கிய காரணமாகிறது. மேலும் கொலையுண்டவர்

ஆவியாக மாறி தம்மைக் கொல்லக் காரணமாக இருந்தவர்களையும், கொன்றவர்களையும் பழிவாங்குவான் என்ற கருத்தினை நாட்டுப்பற கதைப்பாடல்களின் வாயிலாக சொன்னால்தான் மக்கள் அஞ்சவர். கொலை செய்தால் தண்டனை கிடைக்கும் என்பதற்காகவே பழிவாங்குதல் நிகழ்ச்சி முக்கிய இடத்தினை பெற்றுள்ளது. மக்கள் தீயவழியில் இருந்து மாறி நல்வழிக்கு செல்ல வேண்டுமென்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். ஒரு சமுதாயத்திலே இடம்பெற்றுள்ள வாழ்வியல் முறைகள் பிறப்பில் தொடங்கி இறப்பு முடியவுள்ள நிகழ்வுகள் இக்கதைப் பாடல்கள் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன என்றாம். கதைப் பாடல்களில் சமூகக் கதைப்பாடல்கள் பலவற்றின் தலைவர்கள் தெய்வத்தன்மை பெற்றவர்களாக உயர்த்திக் காட்டப் பட்டுள்ளனர். வரலாற்றுக்கதைப் பாடல் தலைவர்கள் தெய்வமாக்கப் படவில்லை. இவர்கள் வீரயுக்த தலைவர்கள் போல தன்னிகரில்லாத தலைவர்களாகவும், உயர் குடிப்பிறப்பினராகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் ஏதாவது ஒரு வகையில் வஞ்சிக்கப்பட்டு தம்வாழ்வை இழப்பதால் நம் பரிவுக்குரியவர்களாகின்றனர்.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் வெளியீடுகள்....

எண்	நால்	ஆசிரியர்	வெளியீடு
01.	பேலிக்கரை (சிறுகதைகள்)	பிரமிளா செல்வராஜா	ஆகஸ்ட் 2007
02.	கனலாப் எரிகிறது (கவிதைகள்)	கே.எம்.ஏ.ஆஸீஸ்	செப்டெம்பர் 2007
03.	சலங்கையின் நாதம் (வரலாற்று நாடகம்)	கலைஞர் எம்.உதயகுமார்	ஒக்டோபர் 2007
04.	தேன்கூடு (பாலர் கவிதைகள்)	கல்லொள்ளவை பாரிஸ்	நவம்பர் 2007
05.	மைவிழிப் பார்வையில் (மாதர் கட்டுரைகள்)	ஷாமலா எஸ்பன்	டிசம்பர் 2007
06.	நான் நீ கடவுள் (உருவகக் கதைகள்)	கலை அமுதன் எம்.சி.எம்.இக்பால்	ஜனவரி 2008
07.	ஒரு மணல் வீடும் சில எருமைமாடுகளும் (சிறுகதைகள்)	சிவனு மனோகரன்	பெப்ரவரி 2008
08.	ரயிலுக்கு நேரமாச்ச (சிறுகதைகள்)	கவிப்பிரியா நிஷா	மார்ச் 2008
09	விழிகள் சுவாசிக்கும் இரவுகள் (கவிதைகள்)	ஏ.எம்.எம்.ஜாபிர்	ஏப்ரல் 2008

10.	தடயங்கள் (கவிதைகள்)	மருதூர் ஜமால்தீன்	மே 2008
11.	புதிய கதவுகள் (சிறுகதைகள்)	மாரி மகேந்திரன்	ஜூன் 2008
12.	ஒரு கலைஞரின் கதை (நாடகம்)	கலைஞர் கலைச்செல்வன்	ஐஞலை 2008
13.	பச்சைப்பாவாடை (சிறுகதைகள்)	எச்.ஏ.ம்.தாழரீ	ஐணவரி 2009
14.	இளமை எனும் பூங்காற்று (சிறுகதைகள்)	ஷமீலா இஸ்மத்	பெப்ரவரி 2009
15.	இதயமுள்ள பாரதி (கவிதைகள்)	பொன் பூபாலன்	மார்ச் 2009
16.	மேகவாழ்வு (கவிதைகள்)	வெலிமடை ரபீக்	ஏப்ரல் 2009
17.	வேர்கள் அற்ற மனிதர்கள் (கவிதைகள்)	மருதநிலா நியாஸ்	மே 2009
18.	வெற்றிலை நினைவுகள் (கவிதைகள்)	ஜோ.ஜெஸ்ஸின்	ஜூன் 2009
19.	விடுமுறைக்கு விடுமுறை (சிறுகதைகள்)	பவானி தேவதாஸ்	ஐஞலை 2009
20.	மேட்டு நிலம் (சிறுகதைகள்)	மு.சடாட்சரன்	ஆகஸ்ட் 2009

21.	விடியலில் ஓர் அஸ்தமனம் (நாவல்)	எம்.ஏ.சுமைரா	செப்டெம்பர் 2009
22.	மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் (ஆய்வு)	இரா.சுர்மிளாதேவி	ஒக்டோபர் 2009
23.	விற்பனைக்கு ஒரு கற்பனை	ஆரையூர் தாமரை	நவம்பர் 2009
24.	கண்ணுக்குள் சுவர்க்கம்	காத்தான்குடி நஸ்லை	டிசம்பர் 2009
25.	இலந்தைப்பழத்துப் புழக்கள்	கவிமணி நீலாபாலன்	2010
26.	இமிட்டேசன் தோடு	பிலோயினா	ஜூன் 2010
27.	ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்	வீ.தனபாலசிங்கம்	ஒக்டோபர் 2010
28.	மனையானும் மறுபதிப்பும் (கவிதைகள்)	கிண்ணியா அமீர் அவி	மார்ச் 2012
29.	நாளைய தீர்ப்புகள்	பன்.பாலா	ஜூலை 2012
30.	இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது (கவிதை)	எச்.எப்.ரிஸ்னா	ஜூலை 2012
31.	சமுக ஜோதியின் சங்க நாதம் (சொற்பொழிவுகள்)	சமுக ஜோதி ஏம்.ஏ.நபீக்	ஒக்டோபர் 2012
32.	கிராமத்து உள்ளங்கள் (நாட்டாரியல்)	மு. அருளாம்பலம் (ஆரையூர் அருள்)	டிசம்பர் 2012

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் செயற் சூறு

நிறுவனர் & தலைவர்

புரவலர் ஹாசிம் உமர் - 0777 707070

செயலாளர்

கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ. நாகர்கணி - 0775 603900

ஆலோசகர் கள்

திரு. டொமினிக் ஜீவா (ஆசிரியர் - மல்லிகை) 0112 320721

திரு. தி. ஞானசேகரன் (ஆசிரியர் - ஞானம்) 0777 306506

திரு. அந்தனி ஜீவா (ஆசிரியர் - கொழுந்து) 0776 612315

திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன் (ஆசிரியர் - செங்கத்தி) 0772 602634

நிர்வாகக் குழுவினர்

திரு.ஆர்.பாரதி 0777 304010

அல்ஹாஜ் என்.எம். அமீன் 0772 612288

கலாபூஷணம் யாழ். அஸீம் 0717 268466

திரு.கே.பொன்னுத்துரை 0771 877999

மெளலவி முபாரக் ஏ.மஜீத் 0777 570639

திரு.எஸ்.பாஸ்க்கரா 0772 543997

அல்ஹாஜ் எப்.எம்.பைருஸ் 0773 799732

கவிஞர் கனிவுமதி 0776 701566

எழுத்தாளர் ஏ.எஸ்.எம்.நவால் 0778 197550

விழா அமைப்பாளர்
சமூக ஜோதி எம்.ஏ.நபீக்
0773 153618

இராமாய்ரு அருள்

“வீராமத்தே உள்ளூவ்வள்” என்ற இடத்திலே ஆலின் ஆச்சியான முத்துக்கம்பி அருளம்பலம் கொட்டிற்க கூர்க்கவைக்குற். வீராமிய இலக்ஷ்மியும் புப்பில் விசோமாக கொட்டுக்கூத்து ஆறாயில் அவைக் கொல்பத்தீரு தனக்கிணை ஒரு தனியான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார். அத்தோடு மட்டுமல்லாத ஆக்க இலக்ஷ்மியும் ஆறாயிலும் இவருகு பவுவளிப்பு அளவிப்பியான். கண்ட ஆச்சியாக இருந்த காலம் கொடக்கம் ஆதிபராக உயர்த்த பண்புற்றுத் காலம் வரை பல மாணவர்கள்து வழிகொட்டியாக இருந்த வழியள்ளார். இவர் பழகுவதற்கு இன்மையானவர். சிறுபாயாம் முதலை எண்ணாற்ற கொட்டுக்கூத்துக்கவை இயக்கியும் ருடிக்கும் புழுப்பற்ற ஆறாயியும் அருள் என்ற புனைவியும் கொண்ட இவர் செய்த காலனைகளுக்காக பல விரும்புக்கவையும் கொண்டுவர்க்கவையும் பெற்றுள்ளார். இவருகு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் பார்த்துகின்றான்.

“வெங்கதீரான்” த.கோபாலச்சுல்லைன்
ஆச்சியு. “வெங்கதீர்”

Rs. 250/-

